

Petak, 16. maj 2008.
Svedok Vladimir Gojanović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak u 9.04 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA ORIE: Dobro jutro svima u sudnici. Gospodine sekretare, molim vas, najavite predmet.

sekretar: Dobro jutro, časni Sude. Dobro jutro svima u sudnici. Ovo je *Predmet IT-06-90-T, Tužilac protiv Ante Gotovine i ostalih.*

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Gospođo Mahindaratne, da li ste spremni da nastavite sa glavnim ispitivanjem vašeg sadašnjeg svedoka?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Jesam, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine poslužitelju, molim vas da dopratite svedoka Gojanovića u sudnicu. U međuvremenu, obavestiću strane da je odmah nakon jučerašnje sednice preko Službe za žrtve i svedoke, svedok dobio uputstva da ne bi trebao da razgovara ni sa kim o svom svedočenju bilo onom koje je već dao, bilo onom koje će tek dati. Nisam uspeo to da učinim na kraju sednice, ali sam se odmah ispravio nakon sednice. Da li već imamo bilo kakvu predstavu o tome koliko će trajati unakrsno ispitivanje, gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Rizikujem da ćete da me optužite da sam nejasan, ali bojim se da će trajati nekoliko sati, časni Sude. Nisam siguran da ćemo danas da završimo.

SUDIJA ORIE: A druge strane? Izvolite, gospođo Higgins.

ADVOKATKINJA HIGGINS: Časni Sude, moja procena je otprilike 20 do 30 minuta, verovatno 20 minuta.

SUDIJA ORIE: Dobro. Gospodine Mikuličiću ili gospodine Kuzmanoviću?

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Verovatno neću imati pitanja, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. Dobro jutro, gospodine Gojanoviću. Želeo bih da vas podsetim da ...

SVEDOK GOJANOVIĆ: Dobro jutro.

SUDIJA ORIE: ...svečana izjava koju ste dali na početku vašeg svedočenja da ćete govoriti istinu, celu istinu i ništa osim istine i dalje je na snazi. Sada će gospođa Mahindaratne da nastavi sa glavnim ispitivanjem.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: TUŽITELJKA MAHINDARATNE – NASTAVAK

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Gojanoviću.
SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Dobro jutro.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas pogledajte 13. paragraf vaše izjave iz 1995. godine, prve izjave koju ste dali.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Molim da se to stavi na ekran. Oprostite, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P194.

SUDIJA ORIE: Mislili ste umesto 1995. godine da kažete 2005. godine, zar ne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Uvek pravim tu grešku. Izvinjavam se, gospodine predsedavajući. Godina je 2005.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U 13. paragrafu vi kažete da ste ušli u Kistanje i da ste tamo videli hrvatske vojnike. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li su to bili pojedinci, vojnici, koji su sporadično dolazili u to područje ili su to bile strukturisane jedinice koje su se kretale u procesu jedne vojne operacije?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, potvrdio bih da su to bile vojne jedinice.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A da li je izgledalo da te jedinice, na osnovu onoga što ste videli, imaju i druge potrebne elemente za vojnu jedinicu, poput: logistike, komunikacije, komandante?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, to nisam primjetio jer sam, u stvari, jako brzo, kada se gleda, prolazio kroz Kistanje. Mislim da to nisam primjetio, sada nekakav raspored u smislu logistike, kao što vi kažete ili nekakvih definiranih djelova postrojbi i tako dalje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: U redu. U tom istom paragrafu, nešto niže kažete da ste saznali da je zgrada pošte u Kistanju spaljena i da su to u učinili pripadnici SIS-a [Sigurnosno izvještajna služba] iz 113. brigade. Da li prvo možete da nam objasnite šta je to SIS?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Prema mom saznanju, znači iz vojnog dijela mog života, SIS je služba sigurnosti unutar vojnih konfiguracija.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A na osnovu vaših saznanja, da li su sve brigade imale jedinice SIS-a?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Na osnovu mojih saznanja, pretpostavljam da bi ... da su sve brigade imale, onaj, normalno, unutar sebe organizaciju koja je vezana uz sigurnosnu službu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: A sada da pređemo na 20. paragraf vaše izjave. Nešto niže, pri kraju tog paragrafa kažete: "Moram da dodam da pripadnici 113. brigade koji su pljačkali imovinu da su zatim tu opljačkanoj imovinu odvozili u Šibenik vojnim vozilima a ponekad čak i svojim privatnim automobilima." Kako to znate? Šta je osnova vašeg saznanja?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, dobro, vidio sam dok sam bio gore u Donjem Srbu da su pripadnici ... ne mogu sad reći točno, definirano, baš 113. brigade, kao što je navedeno u ovoj izjavi od 2005. godine, već da su vojnici općenito stavljali u privatna auta praktično određene predmete, vozili prema određenom ... prema nekakvom odredištu. I sa druge strane također sam vidio i šofere koji su tada prevozili, onaj, vojsku, da stave stvari u autobus određene stvari i vozili nazad prema odredištu od kojeg su i inače pošli.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da li ste to videli samo jedanput ili redovno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, koliko se sjećam, vidio sam u toku jednoga dana takve stvari. Međutim, onaj, kasnije to nisam ni mogao vidjeti, jer sam bio raspoređen više prema unutrašnjosti šume i praktično u takvom jednom, možemo reći, okruženju, u kom je bilo dosta i dima i određene ... i određene šumske geografske površine, u kojoj su kuće više-manje razmještene na nekim većim razdaljinama, jednostavno bilo je nemoguće tada primjetiti apsolutno svaki dan šta se to događa na nekakvim glavnim prometnicama. Jer sam ipak u odnosu na tu glavnu prometnicu bio podosta udaljen.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Zašto je bilo mnogo dima?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, od kada smo došli u Donji Srb, u zraku je bila velika koncentracija dima od paljevine koja je ... koja je, znači, zahvatala i šumu i kuće i eventualno i štale. Međutim, kažem, geografski prostor u Donjem Srbu je, za razliku, evo, recimo ovde da bude поближе domaćim ljudima interesantno, za razliku, recimo, od Nizozemske, gdje su kuće usko povezane jedna uz drugu, tamo su razmaknute na puno većim površinama. Jer se radi, naime, o selima. I u tom smislu, vi ne možete točno odrediti odakle dolazi dim, nego jednostavno, taj dim je toliko zagušio prostor da svaki vojnik je trebao proći jedan veliki vremenski termin da bi se oslobodio tog dima koji mu je jednostavno ušao u mozak.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Spomenuli ste da je ta opljačkana roba transportovana, kako vi kažete, vojnim transporterima. Da li je taj transport izveden na jedan organizovan način u konvojima ili je to rađeno na *ad hoc* način? Da li možete da nam date neku predstavu o tome kako je taj transport izveden?

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako se u izjavi kaže "prevoz je izveden vojnim ili ... u nekim slučajevima, čak i u svojim vlastitim vozilima" nisam siguran da je to isto kao kad se kaže da su u pitanju transportni sistemi predviđeni za tu svrhu.

SUDIJA ORIE: Gospođa Mahindaratne, molim vas, preformulišite pitanje na takav način da doslovno odražava ono što stoji u izjavi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, rekli ste da je ta opljačkana roba prevožena, doslovno ću vas citirati "transportom koji je obezbedila vojska". Da li možete Pretresnom veću da date neku predstavu o tome kakva su to bila vozila i kako je to bilo organizovano? Da li su oni vozili u konvoju ili *ad hoc*?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Znači, decidarno sam, znači i u zadnjem iskazu rekao da se radi o mojoj izjavi vezano uz vojna vozila, kao, možemo reći, autobuse lokalnog transporta koji su u svrhu vojnih potreba za tu svrhu upotrebljeni od strane vojske. Međutim, treba navesti da su i ti autobusi u kojima su se dovozile vojne snage na područje Donjeg Srba, vozile civilne osobe, odnosno šoferi koji su bili za ... u odnosu na svoje radno mjesto u transportu, zaduženi da to vozilo dovezu i odvezu sa odredišta. A šta se tiče auta osobnih, tu je, kažem, bilo različitih auta za koja ja uopće ne mogu reći da su to vojna vozila. Međutim, što se tiče autobusa, odgovoriću vam konkretno na pitanje, da prilikom dolaska ili odlaska sa terena su ti autobusi bili postrojeni u konvoj. Obično se to radilo od tri, četiri autobusa, jer grupe koje bi odlazile i dolazile na taj prostor, što se tiče 113. brigade, nisu bile prevelike.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala vam. A sada gospodine Gojanoviću, da pogledamo 23. paragraf. U tom paragrafu, kada je reč o pljački, vi kažete: "Čak je postojalo neslužbeno odobrenje da se uzme ratni plen kad bi Hrvatska vojska oslobodila neko područje." U stvari, da pročitam još jednu rečenicu pre toga, gde kažete: "Ni u jednom trenutku odeljenje za političke aktivnosti ili SIS nisu izdali uputstva u kojima bi se zahtevalo da se moraju da zaustave pljačka, razaranja i ubistva. Čak je postojalo neslužbeno odobrenje da se uzme ratni plen kada bi Hrvatska vojska oslobodila neko područje. To je važno za oko tri dana i smatralo se da je prihvatljivo da se tada imovina pljačka i smatra ratnim plenom. "Nakon tri dana međunarodna zajednica je počela pobliže da nadgleda *Operaciju Oluja*, ali tada je bilo mnogo teže zaustaviti te događaje." Možete li reći Sudu kako ste ... što je osnova vašeg saznanja da je postojalo neovlašćeno odobrenje, neslužbene odobrenje da se oduzima imovina?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pazite ovako, nakon četiri godine rata u kojem su određena područja u Hrvatskoj bila konstantno pritisnuta granatiranjima od strane, možemo reći, krajinskih vojnika, u tom smislu sigurno je da se među ljudima pojavila jedna, možemo reći, ogorčenost, jedan osjećaj ogorčenosti gdje su jednostavno tri, četiri godine svi željeli praktično da se teren koji mi ovdje službeno zovemo "teren Krajine" a praktično se radi o normalnom, regularnom dijelu Republike Hrvatske, da se taj dio prostora vrati pod njezin suverenitet. Nakon te četiri godine vojnici su, nakon što su probili prvu liniju obrane za vrijeme, znači, početka same akcije *Oluja*, osjetili su na jedan način i poveću euforiju, šta se tiče tog zaleta Hrvatske vojske na taj prostor koji četiri godine jednostavno nismo imali pod svojom kontrolom. I u tom smislu teško je bilo zahtjevati od hrvatskih vojnika da se apsolutno drže nekakvog reda, koji je inače ustaljen u nekakvim drugim momentima ili trenucima kad funkcionira jedna regularna vojska. I u tom smislu sigurno da nije bilo dovoljno kontrole da se apsolutno svakog vojnika upozori ili spriječi da, primjerice, uzme neki dio iz kuće namještaja ili onoga, u stvari, šta mu je, recimo, moglo ostati u ruci, a da jednostavno to ne bude na jedan način čak i prihvatljivo. Međutim, vremenom se pokazalo da sve te stvari su i suviše, pa su mnogi te stvari i ostavljali van tih objekata iz kojih su uzete. I u tom smislu, za vrijeme same akcije smatram da su dosta ljudi uzimali stvari koje nisu bile potrebne i na kraju krajeva, uviđali koliko je to nesmotreno i suviše. I ta tri dana jednostavno postojala je neka blaga ... neko blago razumjevanje u odnosu na takva kretanja. Međutim, ne od službenih osoba, već od vojnika do vojnika. Jer, sam tijekom akcije je bio toliko brz da jednostavno nije svaki vojnik mogao ni biti baš pod kontrolom zapovjedništva, kao što bi se to u prvobitnom mahu očekivalo. I u tom smislu, postoji saznanje, neslužbeno govorim, da su se tri dana dopuštale ... da su se dopuštale takve stvari, ali to je išlo više kao jedan čin opravdanja od vojnika do vojnika, kako bi se te stvari i mogle normalno napraviti. Međutim, nakon tri dana kontrola je sigurno ipak došla na svoje. I da li je to zbog međunarodne zajednice ili je to zbog drugih stvari, ja to ne znam. Znači, u onom trenutku to nisam znao. Ali nakon više mjeseci nakon akcije *Oluja*, praktično u analizi sam zaključio da je upravo ta tri dana trebalo da međunarodna zajednica se uhvati u koštac sa detaljima akcije *Oluja* i kako je upravo nakon ta tri dana Hrvatska vojska ipak na jedan način prestala djelovati u tom jednom, možemo reći, destruktivnom elementu, koji je sa ove strane gledišta možemo reći u odnosu na one četiri godine granatiranja i borbi i tako dalje, općenito, jedna normalna stvar. I opravdana čak. Zato šta nitko nije ... nitko nije sastavljen od čelika, već to su ipak ljudi sa emocijama i od krvi i mesa i takav jedan događaj se može pamtitu cijeli život. I u tom smislu mislim da je i među ljudima bilo jedno određeno opravdanje za takve ciljeve.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Hvala vam na ovom dugačkom odgovoru, gospodine Gojanoviću.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: E, hvala.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas da sada pogledamo 16. paragraf vaše izjave, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P194 ...

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, molim vas da postavim jedno pitanje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, objasnili ste šta se dešavalo i da se tokom nekoliko dana smatralo da je to manje-više opravdano. Kada je reč o razmerama, da li se to možda dešavalo u takvoj meri da oni koji su bili u blizini nisu ni mogli da primete?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Časni suče, na koga mislite? Na one koji su bili prisutni? Znači, općenito na vojsku i sve koji su bili prisutni u tom kraju? Točno?

SUDIJA ORIE: Bilo ko ko je bio prisutan tamo. Vi ste tamo bili kao vojnik. Možda je tamo bilo možda, recimo, preostalih stanovnika. Da li su razmere toga bile takve da je to nekome možda moglo da promakne kada se dešavalo?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Razmjeri su ... razmjeri i jesu bili takvi da se to moralo primjetiti. Razmjeri i jesu bili takvi da se to moralo primjetiti od strane bilo koga tko je bio prisutan na terenu, i to je moj odgovor.

SUDIJA ORIE: To je takođe ... vi sada govorite o prva tri dana?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: U redu. Molim vas, nastavite, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, molim vas pogledajte 16. paragraf vaše izjave gde govorite o jednom incidentu koji ste sprečili.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: O kom paragrafu govorite?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Izvinjavam se. Govorim o 16. paragrafu vaše izjave. Tu opisujete jedan incident u kom ste sprečili neke vojnike da povrede neke žene. U vezi sa tim incidentom kažete da ste čuli dok ste bili u Zrmanji da vojnici govore između sebe da su neki od vaših kolega otišli da siluju neke žene. I nakon toga kažete da se nijedan od komandanata 113. brigada nije oko toga uznemirio?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, kada kažete "nijedan od komandanata", na koga ste mislili? Ne tražim da kažete imena, nego da li su to komandanti vodova, četa, brigade?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. To su bili zapovjednici vodova koji su bili okupljeni više-manje u jednoj kući u centru Zrmanje, praktično u nekakvom smislu organiziranja te pauze na tom prolazu prema Donjem Srbu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: I zatim opisujete kako ste sprečili taj incident vašim ličnim autoritetom. Molim vas, recite Pretresnom veću kakav ste vi to imali lični autoritet koji vam je omogućio da na taj način kontrolišete vaše saborce? I molim vas da vaš odgovor bude nešto kraći, budući da nemamo dovoljno vremena.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Biću jako konkretan. Naime, prije mobiliziranja u 113. brigadu bio sam u Četvrtoj splitskoj i od demobilizacije u Četvrtoj splitskoj mi je praktično i ostala i uniforma i jedan dio vojne opreme koji sam koristio za vrijeme akcije *Oluja*. Bitno je bilo obilježje da osim univerzalne ratne opreme, koju ima pripadnik 113. brigade, sam imao jedno, možemo reći, posebije ... jednu posebiju uniformu sa zaostalim obilježjem Četvrte splitske brigade. Znači, govorimo o natpisu na prsima i koji je vojnicima na jedan način koji ja nisam poznavao u tom trenutku, ukazivao da ipak tu dolazim kao čovjek koji sam imao iskustvo da budem prisutan u jednoj profesionalnoj brigadi, a koja je s druge strane, u 113. brigadi imala jedan veliki respekt. S druge strane, moj nastup je definirano bio autoritativan, jer sam sa sigurnošću došao provjeriti stanje u toj kući, šta se tiče takve informacije. I upravo ta sigurnost i zapažanje od strane vojnika da sam prošao i Četvrtu splitsku je djelovalo upravo na taj način pozitivno da se ti ljudi jednostavno ipak udalje sa tog mjesta i da praktično sve ipak krene nekakvim normalnim tokom. Jesam li bio dovoljno kratak?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Da, hvala, gospodine Gojanoviću. Dakle, u 17. paragrafu vi govorite ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Povlačim ovo, gospodine predsjedavajući.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Molim vas, pogledajte 20. paragraf, budući da nemamo dosta vremena, gospodine Gojanoviću. Tu govorite o jednom incidentu kada je komandant Kotlar stigao u vozilu i izvikao se na vojnike govoreći im da ne pljačkaju i ne pale. Ali nakon toga kažete da ne mislite da su ga vojnici ozbiljno shvatili.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako bismo mogli da pročita doslovno, on ne kaže "ne mislim." On kaže: "Ja nisam siguran da su ga shvatili ozbiljno."

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To sam i rekla, gospodine predsjedavajući "... nakon toga kažete da ne mislite da su ga vojnici ozbiljno shvatili." Mogu jedino da kažem da nije bio siguran. A kako ja razumem, to otprilike znači to.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kažete: "Sećam se da je komandant Kotlar jednom prilikom posetio Donji Srb u svom terenskom vozilu i da je vikao na vojnike da ne pljačkaju i ne pale, iako nisam siguran da su ga shvatili ozbiljno." O kome govorite kada kažete komandant Kotlar?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Zapovjednik Danijel Kotlar tada je bio zapovjednik 113. brigade i u tom smislu faza u Donjem Srbu u kojem su vojnici se

praktično razmještali, u kojem se nije još znala neka definirana sređena situacija, Danijel Kotlar je na jedan, možemo reći, neobičan način, prolazio glavnom cestom ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, dozvolite mi da vas prekinem. Želela sam samo da saznam ko je on. Izvinjavam se, nemamo vremena. Sledeće pitanje glasi...

SUDIJA ORIE: To smo našli u 3. paragrafu vaše izjave.

SVEDOK GOJANOVIĆ: U redu.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvolite, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: U redu je, nastavite, molim vas.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Izvinjavam se što sam vas prekinula gospodine Gojanoviću. Kada je stigao komandant Kotlar da li je bilo pljačkanja i paljenja u blizini?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne. U neposrednoj blizini sigurno nije bilo u tom smislu paleži i pljačke da se moglo iz tog mjesta baš vidjeti. Međutim, kao što sam rekao i maloprije, paljevina je bilo svugdi pa je ... mislim paljevine ... dima je bilo svugdi, pa je bilo za zaključiti da je u tječu bilo praktično i zapaljenje nekakvih određenih objekata, da li kuća, da li štala. Međutim, sigurno iz tog mjesta gdje smo bili se nije moglo primjetiti da se pali i pljačka. Već je sigurno trebalo otići malo podalje, pa da se vidi da li postoje takvi slučajevi.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, u 14. paragrafu beležaka sa pripremnog sastanka, sada govorim o drugom dokumentu, to je dokazni predmet Tužilaštva broj P196 ... Ne govorim o ovom dokumentu, gospodine Gojanoviću. Govorim o beleškama sa pripremnog sastanka, gospodine Gojanoviću. Dakle, o dokaznom predmetu Tužilaštva broj P196, 14. paragraf. Jeste li ga pronašli?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mislite li na korekcije ili ovaj dokument, drugi?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Tako je. Ove poslednje ispravke od 14. maja.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Paragraf broj 14. Tu kažete: "Paljevine i pljačke su bile tolikih razmera da je to bilo očigledno svima naokolo šta se događa."

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, apsolutno.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Dakle, nakon incidenta gde je komandant Kotlar vikao iz vozila da ne pljačkaju i ne pale, tokom tog perioda, od 4.

avgusta pa do trenutka kada ste bili demobilisani, jeste li saznali da li su izdata neka naređenja kako bi se zaustavilo pljačkanje i razaranja?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, ne. Međutim, sjećam se jedino da je bio naputak, pošto sam tada prvi put i upoznao praktično svoje članove iz voda sa kojima sam trebao biti na samom početku, sjećam se da je jedino bila prava informacija da se ne smije ići predaleko od kuće u kojoj smo bili stacionirani, kako ne bismo praktično došli u neku nesmotrenu opasnost. I u tom smislu to su bili napuci koji su bili vezani za sigurnosno stanje i dobili smo također informaciju gdje je otprilike smješten Glavni štab, praktično čisto radi saznanja o nekakvom ustroju na tom području koje se pomalo počelo nakon ovog, kako ste vi rekli, incidenta, počelo se ipak smirivati, jer je vojska dobivala neki svoj razmještaj po kućama i slično.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kada kažete instrukcije u vezi sa merama bezbednosti, da li mislite na mere bezbednosti za vojnike ili za druge?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: U ovom slučaju bila je organizacija vojske na terenu i ovo su bile sigurnosne mjere za vojnike.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kako bismo pojasnili vaš poslednji odgovor, kada sam rekla "bezbednost za vojnike", bezbednost za vojnike ili bezbednost za druge? To sam mislila da vas pitam. Kada sam rekla "mere bezbednosti za vojnike", znači da neće biti ugroženi ili je trebalo da se pobrine za bezbednost drugih van vojne organizacije?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ću opet biti jako konkretan. Naputak usmeni se orjentirao prema sigurnosti vojnika i to iz posebnog razloga; zato što nismo znali gdje se na tom prostoru ko nalazi i nismo znali da li još ima neprijateljskih grupa koje su zaostale sa tog područja a koje bi mogle ugroziti sigurnost vojnika.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Još jedno poslednje pitanje ... zapravo, dva poslednja pitanja za vas, gospodine Gojanoviću. U 25. paragrafu vaše izjave, govorim o vašoj originalnoj izjavi, vašoj prvoj izjavi. Vi tu spominjete ona ubistva u Varivodama i sad idemo do onog dela – to je na samom kraju paragrafa – gde kažete sledeće: "Svaka odgovornost oružanih snaga ..." Izvinjavam se, vraćam se na rečenicu gde se kaže: "Nakon zločina, VONS [Vijeće obrane i nacionalne sigurnosti] je doznao za video snimak i odlučio je da prikrije taj zločin i da otkloni svaku odgovornost sa oružanih snaga. Uradili su to tako što su demobilisali dvojicu ili trojicu optuženih, kako bi ispalo da oni nisu bili pripadnici Hrvatske vojske u trenutku kada su navodno počinjeni ti zločini." Pre svega, da li možete da mi kažete šta je to VONS i ako može što sažetije, molim vas?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Vijeće obrane i nacionalne sigurnosti. Vijeće obrane i nacionalne sigurnosti.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Kako ste saznali o demobilizaciji optuženih u slučaju Varivode? Šta je osnova vaših saznanja?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Vidite ovako ... Da li je to zadnje pitanje koje mi morate postaviti ili još ima ... Ako mogu ...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Imaću još jedno koje će biti poslednje.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Aha. Ovako, saznao sam iz dokumentacije koju sam kao predsjednik Udruge godinama sakupljao u vezi slučaja Varivode Gošići i koje sam predao Tužiteljstvu na uvid, čini mi se, 2003. godine, kada smo tražili direktni sastanak sa glavnom tužiteljicom u tom trenutku, Carlom Del Ponte.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE – PITANJE: Mislim da ste već odgovorili na sledeće pitanje.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, želimo da kažemo za zapisnik da mi nismo dobili te dokumente od kancelarije Tužilaštva koje je ovaj svedok predao.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, u stvari, imamo neke dokumente koji se tiču tog događaja. Međutim, u ovoj fazi ne mogu da kažem da li je zaista izvor tih dokumenata ovaj svedok ili se radilo o nekoj drugoj osobi koja je povezana sa ovim svedokom. Kada smo vršili pretraživanje baze podataka nismo došli do tih dokumenata u vezi sa ovim svedokom, međutim, svi ti dokumenti su obelodanjeni Odbrani.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, kada ste rekli: "dokumenti koje je ovaj svedok predao" znate da je to dvosmisleno, zar ne? Možete dokument predočiti na dva načina, ili da sami napravite taj dokument, a drugi način je da dokument predate nekom?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pa, bez obzira da li ga je on sačinio ili je dokumenta pripremio neko drugi a on ga je predao, nemamo nikakvih podataka da je ovaj svedok dao bilo kakve dokumente kancelariji Tužilaštva.

SUDIJA ORIE: Da li je možda Tužilaštvo pod obavezom da vam kaže za svaki dokument odakle su ga pribavili, ko ga je dostavio?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, naročito ako se radi o svedoku koji dolazi da svedoči, i onda na glavnom ispitivanju ...

SUDIJA ORIE: Nije mu postavljeno pitanje o dokumentima. On je sam spontano spomenuo dokumente ... pitanje je bilo: "Kako ste saznali?" Nije pitan o dokumentima.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Postavljeno mu je pitanje o osnovi za njegovo saznanje i ispostavilo se da je to saznanje došlo iz dokumentacije.

SUDIJA ORIE: Tako je.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Dakle, ako ga je ona pitala šta je osnova njegovog znanja, koje leži u osnovi njegove izjave a za šta se ispostavilo da je dokumentacija, a mi ne znamo kakvi su to dokumenti i stoga, kako bismo trebali unakrsno da ispitujemo na osnovu njegovog znanja, s obzirom da imamo ...

SUDIJA ORIE: Iako su vama ti dokumenti obelodanjeni.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja ne znam na koje dokumente se ona poziva. Mi imamo 10.000 dokumenta koje smo primili ako ne i više.

SUDIJA ORIE: Da. Hajde da vidimo do koje mere vam to nanosi štetu i koliko ... Pre svega, gospođa Mahindaratne možda može tokom sledeće pauze da vam objasni o kojim se dokumentima radi i zašto vam nije skrenula pažnju na to, jer se čini da će to da bude glavna briga. To nije pitanje obelodanjivanja, nego zašto niste bili informisani da su ti dokumenti navodno relevantni za ovog svedoka, i zašto nismo obavešteni da su ti dokumenti primljeni. I, naravno, drugo pitanje, gospođu Mahindaratne, bi bilo da ako ste bili upoznati, uzmimo da je tako, da se znanje ovog svedoka zasniva na tim dokumenatima, onda se čovek pita, ako ono što u njegovoj izjavi deluje kao lažno znanje, i ukoliko za to postoji jasna dokumentovana osnova i ako ste pri tom svesni toga, zašto to onda nije tako i predstavljeno?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, gospodine predsedavajući, nisam bila upoznata. U stvari, to je bio gospodin Mišetić, koji je pokrenuo to pitanje i, u stvari, onda je gospodin Tieger razgovarao o tom pitanju s gospodinom Mišetićem. Mi smo gospodina Mišetića tačno informisali o našoj poziciji. Mi nismo znali da je ovaj svedok predao dokumente Tužilaštvu, ali postoji još jedan svedok koji je predao taj materijal. Znači nema apsolutno nikakve veze.

SUDIJA ORIE: Hajde da vidimo, s obzirom da mi je u ovom trenutku situacija još uvek malo nejasna, šta ste vi znali ili šta je trebalo da znate. Očigledno je da su se vodili razgovori među vama.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je drugačije od onoga što mi je rečeno. Rečeno mi je jutros da ništa nisu pronašli u pretraživanju. Ja sam pokrenuo to pitanje sinoć, a rečeno mi je da ne postoji do sada ništa u evidenciji Tužilaštva - da pretraživanja od strane Tužilaštva nisu ništa pronašla.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: To je tačno, gospodine predsedavajući, ništa nije pronađeno. Što je, u stvari, bilo naglašeno ...

SUDIJA ORIE: Predlažem sledeće. Očigledno je da se pojavio jedan novi element u ovom trenutku, stoga, pre svega, iskoristite priliku tokom sledeće pauze, možda sa gospodinom Tiegerom i vi, gospođu Mahindaratne, da razgovarate sa gospodinom Mišetićem, po mogućnosti u prisustvu drugih zastupnika takođe, tako da oni ne propuste bilo kakve informacije, da porazgovarate, pa ćemo da vidimo nakon ove rasprave, da li

zapravo preostaje neko pitanje kojim možda mora da se bavi Pretresno veće, a onda ćemo biti obavešteni o tome.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ovim je zaključeno moje ispitivanje, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Onda, gospodine Mišetiću, možete ponovo da ustanete, barem ako ste bi prvi koji će da vodi unakrsno ispitivanje svedoka.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Pitali ste da li je ono bilo poslednje pitanje?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Oprostite.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, ako ima nešto što biste vi želeli da dodate vašem svedočenju, izvolite. A ako imate bilo šta što biste želeli da dodate...

SVEDOK GOJANOVIĆ: Ima ...

SUDIJA ORIE: ...molim vas da kažete ono što želite da dodate. Da.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Časni suče, ja bih vam se obratio povodom upravo ovog zadnjeg pitanja oko slučaja Varivoda, Varivode Zrmanje, Varivode Gošići. Naime, ja moram pojasniti jednu svoju specifičnu, opet, ulogu i ovom Sudu, jer ovdje sam prisutan i kao, normalno, osoba Vladimir Gojanović, međutim, i kao dugogodišnji djelatnik u svojoj organizaciji Hrvatska udruga razvojačenih branitelja domovinskog rata, koja se bavila upravo stvarima koje su bitne po pitanju cijelog domovinskog rata i *Oluje*.

prevodioci: Primedba prevodilaca: molimo svedoka da ponovi naziv organizacije.

SUDIJA ORIE: Molim vas, hoćete li da ponovite naziv vaše organizacije?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Da. Hrvatska udruga razvojačenih branitelja domovinskog rata.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, pre nego što nastavite sa svojim iskazom, pretpostavljam da je vaša uloga u toj organizaciji nešto sa čime će se pozabaviti tokom unakrsnog ispitivanja. Dakle, ako nemate nešto što je sasvim novo, ako želite samo da

nam date opis vaše uloge u toj organizaciji, siguran sam da će u vezi s tim gospodin Mišetić ili možda drugi zastupnici imati nekih pitanja. Ako na samom kraju još uvek budete imali informacije sa kojima mislite da ovo Pretresno veće treba da bude upoznato, imaćete priliku da nam to kažete. Da li ste shvatili?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Shvatio sam, ali već sam želio ipak reći jedan svoj prilog, međutim, ako je sigurno da će i Obrana postavljati pitanja u vezi tog slučaja, meni je namjera apsolutno da sukladno svojoj zakletvi, štitim pojam istine i da sukladno i ovom trenutku i mom svjedočenju dam svoj iskaz što temeljitije, kako bi konačna odluka u ovom procesu bila pravedna. Stoga ...

SUDIJA ORIE: Niko od vas ni ne očekuje ništa drugo, već da se čvrsto držite svečane izjave koju ste dali. Gospodin Mišetić je zastupnik gospodina Gotovine i on će vas sada ispitivati. Izvolite, gospodine Mišetiću.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT MIŠETIĆ

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro jutro, gospodine Gojanoviću. Počnimo tako što ću da se nadovežem na vaš odgovor koji ste dali nedavno o autoritetu koji ste uživali u 113. brigadi, kao rezultat svog prethodno učešća u Četvrtoj gardijskoj brigadi. Da li biste rekli da su vas ostali članovi 113. brigade gledali s podozrenjem zbog vašeg prethodnog pripadništva Četvrtoj gardijskoj brigadi?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno ne. Nipošto ne bih to rekao. Rekao bih čak sa, možemo reći, potvrđivanjem te uloge kao vrlo vrijedne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne znam da li se pogrešno razumemo. Zbog toga što ste bili pripadnik Četvrte gardijske brigade, da li ste na neki način upadali u oči drugim pripadnicima 113. gardijske brigade?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, upadao sam u oči na način što nisam nosio ista obilježja kao i pripadnici 113. brigade. I s druge strane što je Četvrta u očima svih i dan danas jedna od najrespektabilnijih brigada u domovinskom ratu. I sa te strane postojalo je određeno poštovanje ne prema meni kao osobi u tom smislu šta sam baš nosio uniformu, nego ipak indirektno poštovanje prema svim zaslugama Četvrte splitske brigade u domovinskom ratu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Hvala vam na tom odgovoru. Moje ispitivanje će potrajati, gospodine Gojanoviću. Primetio sam u vašoj izjavi čitav niz imena koja se ne spominju u vašem svjedočenju. Želeo bih da posvetimo nekoliko minuta da pogledamo neka od imena ili osoba o kojima ste govorili u vašoj izjavi. Ako bismo mogli da počnemo tako što ćete da nam kažete ime komandanta vašeg voda, počev od 4. avgusta?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko mi je u sjećanju, zapovjednik bojne u kojoj sam se nalazio je bio Jozo Marinović. Zapovjednik 113. šibenske brigade bio je

Danijel Kotlar a zapovjednik moga voda jednostavno ne znam i mislim da neću više nikada ni saznati.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je bilo moje sledeće pitanje. Dakle, vi ne znate ime komandanta svog voda. A šta je sa komandantom čete?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ni to ne znam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A ko je bio komandant bataljona?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ulažem prigovor, gospodine predsedavajući. Svedok je već u izjavi naveo da se ne seća imena komandanta bataljona.

SUDIJA ORIE: Hoćete da kažete da je pitanje suvišno. A onda objašnjavati da je nešto suvišno, takođe je suvišno. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da li to sada znači da ne treba da postavljam to pitanje ili se možda ipak danas svedok seća?

SUDIJA ORIE: Naravno, svakako. Ali ja ne bih podsticao strane da ponovo postavljaju pitanja svedoku u vezi s nečim čega on nije mogao da se seti ni u to vreme.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, ne znate ime komandanta voda, komandanta bataljona, a vaš komandant brigade bio je gospodin Kotlar. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

SUDIJA ORIE: Usput, gospodine Mišetiću, u stvari, pitali ste: "Da li to sada znači da ne treba da postavljam to pitanje?" Zapravo, nisam imao nameru da sprečim svedoka da odgovori na vaše pitanje. Samo sam komentarisao prilično beskorisnu intervenciju na ono što sam mislio da je možda suvišno pitanje, ali nikad se ne zna. Slažem se sa vama, i kao što sam rekao ranije, neću podsticati strane da postavljaju pitanja svedoku kada je ranije u izjavi rekao da se ne seća.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Časni suče, ja imam primjedbu. Vaš govor je bio na engleskom.

SUDIJA ORIE: To nije upućeno vama ...

SVEDOK GOJANOVIĆ: Vaš odgovor je bio na engleskom. Ono što ste rekli, rekli ste na engleskom.

SUDIJA ORIE: Ja obično govorim ovde engleski, tako da ne znam šta ste vi dobili kao prevod.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Ne, nisam čuo prevod.

SUDIJA ORIE: To je bio fer prigovor. Ali nije bio prigovor na pitanje. Gospodine Mišetiću, možda možete ponovo da postavite pitanje na koje svjedok nije odgovorio.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu.

SUDIJA ORIE: Nastavite, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ko je bio komandant vašeg bataljona?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko se sjećam, Jozo Marinović.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pa, to ime ste već rekli ... pitao sam vas ... Moje prvo pitanje je bilo: ko je bio komandant vašeg voda? I vi ste odgovorili da je to bio Jozo Marinović. Dakle, da li je Jozo Marinović bio komandant vašeg voda ili vašeg bataljona?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: On je bio zapovjednik bojne, prema mom sjećanju. A za informaciju da pojasnimo, da ne bi bilo daljnih pitanja suvišnih, ne sjećam se ko je bio zapovjednik mojeg voda i ko je bio zapovjednik satnije.

SUDIJA ORIE: Bili ste u pravu, gospodine Mišetiću. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 7. paragrafu vaše izjave kažete: "Neki komandanti nižeg nivoa Drugog bataljona odlučili su da pokrenemo napad sa dobrovoljcima." Ko su bili ti komandanti nižeg nivoa koje spominjete? Zanimaju me imena?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja se ispričavam, onaj, časni suče, međutim bilo je smetnje ovdje u prevodu i tonu i ja nisam uopće čuo o kojem je paragrafu riječ i kojoj izjavi. Pa bih vas molio da mi se ponovi, onaj, pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je 7. paragraf u izjavi iz 2005. godine ...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Aha ...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: ... druga rečenica.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kako su se zvali komandanti nižeg nivoa u Drugom bataljonu o kojima ovde govorite?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: To ne znam sigurno. Ako nakon ovoliko vremena i odmaka, pa i onda ... Morate uzeti u obzir da sam ja tek nedavno iz Četvrte splitske došao u 113. brigadu gde dosta ljudi ja praktično nisam poznavao. Tako da je to stvaralo i bitnu teškoću oko prepoznavanja tijekom akcije ljudi koji su bili zapovjednici a koji nisu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, odgovorili ste na pitanje u pet reči, a onda ste objašnjavali zašto ne znate. Nema potrebe za tim. Mi prihvatamo ako vi ne znate. Ako

postoji bilo kakva sumnja oko navedenih razloga, gospodin Mišetić će da vas pita o tome. Dakle, ako vas on pita: "Da li znate?" samo jednostavno recite da se ne sećate njihovih imena. Ako bude smatrao da ima potrebe za dodatnim pojašnjenjem, gospodin Mišetić neće propustiti da vas naknadno pita. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U tom istom paragrafu, gospodine, pred kraj 4. stranice kažete: "Okupili smo se na sporednom putu koji je bio na jednom uzvišenom položaju i uz pomoć tenka koji nam se pridružio i krenuli smo prema Sonkovićima. Komandant tenka smatrao se komandantom ovog zadatka." Zanima me ime komandanta tenka?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Zapovjednik tenka bio je pod nadimkom *Sudac*. Ime mu točno ne znam, ali i znam ga kao prekaljenog borca.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je njegovo ime bilo Radoslav Juričev?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da da. Iz Vodica Juričev, jeste.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nešto ranije u tom paragrafu kažete: "S obzirom da naš početni napad nije bio uspešan, narednog dana bio sam jedan od deset dobrovoljaca koji su se ubacili u neprijateljske linije." Da li možete da nam date imena nekog od tih dobrovoljaca ili sva imena?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, jednoga znam pod prezimenom Zafranović. Međutim, nedovoljno za vašu informaciju. Ne mogu se sjetiti imena svih dragovoljaca u tom trenutku i to je dovoljan odgovor u ovom trenutku.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je Zafranovićevo ime Davor? Da li vam to osvežava pamćenje?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja znam o kome je riječ ... čovjeku, pošto ga inače poznajem, međutim ne znam kako ... da li mu je ime Davor.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U tom istom paragrafu na sledećoj stranici u engleskoj verziji piše: "Jedan deo mog tima zarobio je UNPROFOR-ove mirovne snage." Da li možete da identifikujete neke od ljudi iz vašeg tima koji su zarobili UNPROFOR-ove mirovne snage?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu identificirati.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nešto niže u tom istom paragrafu kažete: "Jedan drugi deo moje grupe, deo u kom sam ja bio sa tenkom, napao je i uništio jedno mitraljesko gnezdo na levoj strani." Da li možete da identifikujete nekog ili sve pripadnike tog dela vaše grupe?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu, jer se to radi o previše godina i ... ne mogu. Da ne objašnjavam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 8. paragrafu u drugoj rečenici kažete: "Popeo sam se na tenk sa još oko šest drugih vojnika." Da li možete da imenujete bilo koga od te šesterice vojnika?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, osim zapovjednika tenka.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je čovek kog ste ranije identifikovali kao Sudiju. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U istom paragrafu u pretposlednjoj rečenici stoji: "Budući da se 113. brigada kretala sporije nego što je bilo potrebno, nakon uspeha u zauzimanju Đevrske, sedam dobrovoljaca među kojima sam bio i ja, proveli su jednu noć u tom mestu. Među njima su bila i tri regruta. Tokom te noći pretražili smo celo to mesto." Da li možete da identifikujete bilo kog od te sedmorice dobrovoljaca koji su proveli noć u gradu?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Bio je jedan pod nadimkom Miš. Ali imena konkretna ne znam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U sredini 9. paragrafa piše: "Osoba koja je došla iza mene, jedna osoba na motociklu iz 113. brigade onda je pucala i ubila jednog od vojnika koji se predao, preda mnom." Onda u poslednjoj rečenici kažete: "Ne znam ime vojnika koji je ubio tog krajiškog vojnika, ali znam da je vrlo mlad i nisam ga jako dugo video, iako on takođe živi u Šibeniku."

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, tako sam rekao u svom iskazu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je izjava iz 2005. godine. Da li ste možda osvežili pamćenje od 2005. godine do danas u vezi sa identitetom tog vojnika, koji je, prema vašim rečima, ubio ratnog zarobljenika?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Za njega jako, jako davno već nisam čuo, odnosno vidio.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali znate da živi u Šibeniku?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Zaključio sam da živi u Šibeniku, pošto sam ga od tog trenutka kada se dogodio taj incident vidio svega dva puta. Međutim, nakon niza godina nikako ga više nisam vidio, tako da danas više nisam siguran da li on i dalje živi u Šibeniku ili je negdje na drugom mjestu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da se nadovežem na jedan vaš prethodni odgovor. Rekli ste da je jedan od sedmorice u Đevrski imao nadimak Miš. Da li vam ime Josip Elež nešto znači?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Paragraf broj 10, to je priča o mladim vojnicima koji su pokušali da zapale kuću u kojoj se nalazila jedna žena. Da li znate ime bilo kog od tih mladih vojnika 113. brigade koji su učestvovali u tome?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dalje u paragrafu se kaže: "Zajedno sa jednim drugim jako dobrim vojnikom, građaninom srpske nacionalnosti, koji je takođe bio u našoj vojsci, počeo sam da proveravam vojno skladište ali tamo nismo našli druge neprijateljske vojnike". Kako se zove taj vojnik srpske nacionalnosti koji je bio u "našoj vojsci"?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko znam, prezime je bilo Despot.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Oprostite, ali moramo da se vratimo na 6. paragraf. Zaboravio sam nešto da vas pitam. U 6. paragrafu u poslednjoj rečenici se kaže: "Jedan od mojih kolega pogođen je metkom i poginuo je. Jedan drugi je ranjen. Otišao sam sa druga dva vojnika do ranjenog kolege i na šatorskom krilu izvukao sam ga prema kući u smeru Pavasovića." Kao prvo, da li možete imenom da identifikujete ubijenog vojnika?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete imenom da identifikujete ranjenog vojnika?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Po viđenju, da. Po imenu, ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li možete da identifikujete druga dva vojnika s kojima ste otišli do ranjenog vojnika?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ne.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, ne bih ovo pitao da vi niste otvorili pitanje tog drugog jako dobrog vojnika. Gospodin Mišetić vas je pitao ko je bio taj vojnik koji je bio jako dobar i sa kojim ste krenuli da proveravate vojno skladište i zaključili ste da nema drugih neprijateljskih vojnika. Ali u sledećem redu stoji: "Pronašli smo vojnu opremu ali ne i vojnike". Možete li nam reći koju vrstu vojne opreme ste pronašli u tom skladištu?

SVEDOK GOJANOVIĆ: O vojnom skladištu govorite? Znači, bila su određena oklopna vozila koja nisu više bila za upotrebu. U pitanju su bila oklopna vojna vozila za transport vojnika. Sjećam se da je bilo i par elemenata topova, međutim, sve skupa u skladištu više nije bilo toliko naoružanje koliko je možda nekad prije bilo.

SUDIJA ORIE: Hvala. Hvala vam. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nadovezaću se na to pitanje. Rekli ste da se taj dobar vojnik prezivao Despot. Da li znate da li je možda njegovo ime Ratko?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li znate u kom je on bataljonu bio?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 13. paragrafu u prvoj rečenici stoji: "Kasnije, mislim da je to bilo istog dana, 6. avgusta 1995. godine, ta ista grupa od sedam dobrovoljaca otišla je u Kistanje." Možete li da mi kažete imena bilo kog od te sedmorice dobrovoljaca sa kojima ste išli u Kistanje?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Osim već spomenutog Miša, nikog drugoga. Čak i nisam siguran da li je ... da li je tu bio priključen Despot.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U istom paragrafu oko sredine, jutros vas je to tužiteljka pitala, stoji: "Kasnije sam od nekoga u 142. brigadi saznao da su pripadnici SIS-a iz 113. brigade spalili poštu u Kistanjama, što je bilo sasvim besmisleno." Ko je ta osoba iz 142. brigade koja vam je to rekla?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ... ne znam njegov identitet, a plus toga moram navesti ovdje jednu stvar, da nisam siguran da li je to bio pripadnik 142. brigade. Ja sam zaključio da je on iz Zadarske brigade.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U paragrafu broj 14, u drugoj rečenici: "Ponovo smo se pridružili našoj jedinici 113. brigade i ljudi oko mene su bili različiti, više nisam bio u mom prvobitnom vodu." Da li možete imenom da identifikujete bilo koga od tih tih ljudi za koje ovde kažete "ljudi oko mene"?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Koliko se sećam, bilo je dva ili tri voda. Jednoga sam poznavao pod prezimenom Baus. Ali nisam siguran da li je on bio baš u mom vodu. Meni se čini više da je bio u suprotnom vodu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. 16. paragraf, treća rečenica: "Čuo sam kako ti vojnici međusobno govore kako su neki od njihovih kolega otišli da siluju neke žene?" Da li možete imenom da identifikujete vojnike koji su govorili o tome da su njihove kolege otišle da siluju?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete li imenom ... U stvari, idemo korak natrag. Kada ste jutros odgovarali na pitanje Tužilaštva, postavljeno vam je pitanje o tome ko su ti komandanti i u sledećoj rečenici, koja glasi kažete: "Niko od komandanata u 113. brigadi nije se previše uznemirio oko ovoga." Vi ste odgovorili da ste mislili na komandante vodova. Ja vas sada pitam: molim vas, identifikujete imenima te komandante vodova?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ih identificirati nakon ovoliko vremena.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nešto niže u tom paragrafu kažete: "Otišao sam u tu kuću. Bile su majka i ćerka. Kada sam ušao, video sam trojicu ili četvoricu vojnika od kojih sam jednog poznavao a svi su bili pripadnici 113. brigade." Da li možete prvo da identifikujete vojnika za koga u izjavi kažete da ste ga poznavali?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, poznavao sam ga iz viđenja, ali po imenu, prezimenu, nadimku, ne znam o kome se radi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, kasnije u istoj izjavi, pri dnu ovog paragrafa na 10. stranici, vi kažete: "Ja znam jednog od tih vojnika, ali ne želim da spomenem njegovo ime." Da li vi to ime sada ne govorite zato jer ga se ne sećate ili zato što ne želite da kažete?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim da je to krivo interpretirano. Naime, ja ga znam po viđenju i ne znam po imenu i prezimenu. Ne mogu ni sada, uz najbolju volju znati kako se njegovo ... kako je njegovo ime. I u tom smislu mislim da je to jedini odgovor koji vam mogu u ovom trenutku dati. Nipošto da ne želim ga identificirati.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Vratimo se na prethodnu rečenicu gde se kaže da ste videli tri ili četiri vojnika. Pitao sam vas o onom vojniku za koga ste rekli u svojoj izjavi da ga poznajete. A da li znate imena ostale dvojice ili trojice?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada ću da vam postavim pitanje i molim vas da odgovorite sa da ili ne, da ne spominjete ime. Da li znate imena bilo koje od te dve žene za koje kažete da su skoro bile silovane? Samo da ili ne?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U istom paragrafu na 11. stranici na engleskom kažete: "Bilo je i drugih pripadnika 113. brigade za koje sam čuo da će da siluju tu ženu iako to nije bilo onako očigledno kao u prvoj kući." Da li možete imenom da identifikujete od koga ste to čuli?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U sledećoj rečenici se kaže: "Svađao sam se sa njima i rekao sam im da ću da ih ubijem ako učine nešto glupo toj ženi." Da li možete da identifikujete imenom ljude sa kojima ste se svađali?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, dve rečenice kasnije vi kažete: "Taj postupak pripadnika 113. brigade šokirao me je, jer su se spremali da počine zločin ljudi koje sam znao i sa kojima sam odrastao." Ko su ti ljudi koje ste znali i sa kojima ste odrasli?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Općenito govorim o osobi koju znam iz viđenja. Znači, znam ga iz, praktično, grada i u tom smislu kod nas u Šibeniku je sasvim normalno reći za nekoga koga znate praktično kroz duže vrijeme, od nekih ranijih dana, da ste sa njim odrasli. Pri tome sam mislio na čovjeka koga ... ne znam mu prezime, ali ga znam po viđenju. S druge strane gledajući, općenito mislim da sam se u tom trenutku nalazio u Šibenskoj brigadi, znači u svojoj brigadi matičnoj po mjestu stanovanja i bilo mi je žao da bilo koji pripadnik te Šibenske brigade, koja nikad nije okaljala svoj obraz, da počini jednu glupost zbog koje bi se svi mogli kajati. I u tom smislu sam rekao upravo takvu izjavu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Idemo sada na drugu temu, a to je organizacija o kojoj su vas pitali u glavnom ispitivanju. Koja je vaša funkcija u toj organizaciji?
SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u funkciji predsjednika Udruge razvojačenih branitelja domovinskog rata.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I gospodin Ivica Petrić je takođe pripadnik te organizacije?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Koja je njegova funkcija u toj organizaciji?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: On je glavni tajnik Udruge.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Koliko registrovanih članova ima vaša organizacija?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nekad smo imali registraciju a više je nemamo, jer ... u ovom trenutku vam više ne mogu reći koliko je registriranih članova, jer nam je Ministarstvo zbog našeg rada obustavilo praktično sva sredstva i mi smo prihvatili da nemamo dovoljno sredstava da možemo raditi članske iskaznice i jednostavno držati takvu evidenciju. Sukladno tome, službeno kažem da naša organizacija u ovom momentu više ne može reći koliko ona ima članova.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada zakazujete sastanke te vaše organizacije, da li može da se kaže da tim sastancima prisustvujete samo vi i gospodin Petrić?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nikako.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, činjenica je da se glavni sekretar vaše organizacije, gospodin Petrić, izjasnio krivim pred hrvatskim sudovima što je ubio jednog Srbina u Zrmanji krajem avgusta 1995. godine i da je izdržao kaznu od šest godina zatvora za to ubistvo. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je *de facto* činjenica.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali kada je gospodin Petrić pušten iz zatvora on je tvrdio da je žrtva nameštaljke. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, tačno je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi takođe znate da su predstavnici kancelarije Tužilaštva ovog Suda razgovarali sa gospodinom Petrićem 2002. godine, jer ste vi prisustvovali tom razgovoru. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je prikladno da razgovaru gospodina Petrića sa predstavnicima kancelarije Tužilaštva vi budete prisutni?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam bio prisutan kod iskaza gospodina Petrića direktno, već sam bio prisutan u odvojenoj prostoriji. Ali smo zajedno došli na razgovor, službeno, u ime organizacija.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, imamo ovde izjavu svedoka. To nije u elektronskoj sudnici. Međutim, ovde Tužilaštvo vas identifikuje među ljudima koji su bili prisutni tokom samog razgovora koji je održan 4. oktobra 2002. godine. Među prisutnim osobama su se nalazili, neću da kažem identitet prevodioca, ali piše da su se nalazili istražilaci Brian Foster i Robert Casey, zajedno sa gospodinom Petrićem i Vladimirom Gojanovićem. Da li ste bili prisutni tokom postavljanja pitanja i davanja odgovora bilo kog dela tog procesa?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da objasnim malo detaljnije. Prvi ...

SUDIJA ORIE: Izgleda da vam ide poruka. Pratim to sa svog mesta ...

ADVOKAT KEHOE: Izvinjavam se, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Ne morate da se izvinjavate. Samo sam primetio da bi poruka možda mogla da dođe prekasno do gospodina Mišetića.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi da vam prvo postavim jedno preliminarno pitanje. Da li je gospodin Petrić danas u galeriji za javnost?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da ste vi i gospodin Petrić bliski?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: U kojem smislu mislite?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Blisko saradujete?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A sada objasnite ono pitanje koje sam ranije postavio. Dakle, moje pitanje je bilo da li ste bili prisutni u bilo kom delu kada su se postavljala pitanja i kada je Ivica Petrić davao odgovore tokom razgovora u kancelariji Tužilaštva?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja bih formulisao svoj odgovor na sledeći način i vrlo kratko. U prvom razgovoru, a niste mi naveli na koji razgovor mislite, sa Tužiteljstvom, u prvom razgovoru smo bili prisutni obadvojica kao predstavnici organizacije koja je zatražila sastanak sa glavnom tužiteljicom, Carlom Del Ponte. U drugom razgovoru koji smo vodili nedavno sa Tužiteljstvom je razgovor sa Ivicom Petrićem bio odvojen od mog razgovora koji sam također vodio sa istražiteljima.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Idemo da pogledamo 24. paragraf vaše izjave iz 2005. godine ... oprostite, 24. paragraf... Prema sredini paragrafa kažete: "Ivica Petrić je tada procesuiran za taj zločin i sudija mu je rekao da ako ne prizna jedno od ubistava, onda će dobiti 11 godina. Gospodin Petrić je tvrdio da je on tog čoveka samo ustrelio u ruku i da je neko drugo zapravo ubio čoveka, ali je sudija rekao da ako Petrić prizna taj zločin, da će dobiti samo šest godina. Tako da je svojim postupcima, sudija

pomogao u zataškavanju toga ko je zapravo počinio zločin." Je li to tačno objašnjenje vašeg stava o postupku sudije u tom suđenju?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je ovdje riječ "sudac" krivo interpretirana. Radi se o tužitelju Galoviću iz Zadra.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Znači, tužilac je gospodinu Petriću ponudio nižu kaznu ako se izjasni da je kriv?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I vi smatrate da je to zataškavanje?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja smatram da je to najpodmuklija radnja koju pravosuđe može napraviti.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 25. paragrafu, na sredini ... U stvari, prvo jedno preliminarno pitanje. Gospodin Petrić bio je osumnjičen i za ubistva u Varivodama i Gošićima. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na kraju su optužbe protiv njega odbačene. Da li je to tačno? Povlačim pitanje. On zapravo nikad nije ni bio optužen za te zločine. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Koliko znam, on je odgovoran za Zrmanju. Ali je Zrmanja u skopu slučaja Varivode i Gošići.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Prema sredini 25. paragrafa ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Još samo pitanje ili dva, a onda mislim da bi to bilo odgovarajuće vreme za pauzu, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Tu se kaže: "Tim zataškavanjem se prema tome, pokušalo da optuži tih sedam ljudi u Varivodama, Gošićima i Zrmanji. Vlada je prikrila stvarne dokaze koji se odnose na te zločine. A istovremeno zbog političkog pritiska međunarodne zajednice, krivično je gonila druge nevine hrvatske vojnike." Da li možete imenom da identifikujete "nedužne hrvatske vojnike" za koje vi kažete da su krivično gonjeni?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Imenom sada ne mogu ali sam kao predsjednik organizacije dao dokumentaciju Tužiteljstvu i u dokumentaciji se nalaze praktično i imena tih ljudi, tako da nije bilo potrebe da ih ja danas ovdje, onaj, imam u glavi zapamćeno.

(Obrana se savetuje)

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sada bi bilo zgodno vreme za pauzu.

SUDIJA ORIE: Da, sada je odgovarajuće vreme za pauzu. Nastavićemo u 10.55 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, vaša prva izjava svedoka u ovom predmetu, odnosno prvi razgovor sa Tužilaštvom desio se 4. oktobra 2004. godine, prema vašoj izjavi. Da li je tačno da su nekih mesec dana pre vašeg prvog razgovora sa Tužilaštvom, vašu organizaciju hrvatske vlasti deložirale iz prostorija organizacija koje su se nalazile, mislim, u Šibeniku?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: U kojem smislu mislite "vlasti"? možete li mi definirati "vlasti", jer mislim da to ipak sa moje strane je bitno pitanje?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. Postaviću pitanje na ovaj način. Da li su vas deložirali iz vaših kancelarija nekih mesec dana pre nego što ste dali prvu izjavu Tužilaštvu i ako jesu, ko vas je deložirao?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, putem ... putem pravosudne odluke Prvostupanjškog suda ... pardon ... na temelju interesne strane, Hrvatske demokratske zajednice. A vrijeme mislim da je bilo ... ne znam tačno da li je bilo mjesec dana, ali recimo da je bio jedan kratak period prije nego šta se, onaj, napravio razgovor u Zagrebu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Zatim, otprilike, neke dve nedelje pre vašeg prvog razgovora sa Tužilaštvom, dali ste izjavu za štampu?

ADVOKAT MIŠETIĆ: I ja ću da zamolim gospodina sekretara da pozove dokument koji nosi broj 1D22-0001.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je članak iz novina *Vjesnik* iz Zagreba. Naslov glasi "Znamo tko je kriv za zločine u Varivodama i Gošićima". Datum članka je 17. septembar 2004. godine, dakle, otprilike dve nedelje pre vašeg prvog razgovora.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Zamolio bih da se original uveća, kako bi svedok mogao da vidi članak i kako bi mogao da prođe kroz tekst. A članak je u gornjem levom uglu, izvinjavam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, možete li mi reći kada završite pregled dokumenta kako bih nastavio da vam postavljam pitanja.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Pročitao sam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. Dakle, na početku članka stoji jedan citat koji se pripisuje vama, pa ćemo da ga pročitamo: "Uvid u prikupljene dokumente kojima

možemo da dokažemo umešanost tadašnjeg državnog vrha u slučaju Varivoda i Gošići kada je 1995. godine ubijeno 16 civila srpske nacionalnosti, omogućićemo samo glavnoj tužiteljki Haškog suda, Carli Del Ponte ili njenom zastupniku, jer nemamo poverenja u naš pravosudni sistem ali ni u javnost." Da li ovaj citat tačno odražava ono što ste vi ovom novinaru rekli?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je u većini tačno, osim što je tu dodato "ali ni u javnost".

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Dobro. U sledećem paragrafu stoji: "On je u ime naše organizacije Carli Del Ponte uputio zahtev za hitan sastanak, kako bi joj predao dokumentaciju na osnovu koje tvrdi da je vidljivo da su Franjo Tuđman, Ivan Jarnjak, Gojko Šušak, Miroslav Šeparović, Mate Granić, Nikica Valentić, i čak i Ivica Račan, Šime Lučin i Ingrid Antičević-Marinović direktno povezani sa počinjenim genocidom i zločinom protiv čovečnosti, jer su, kaže Gojanović, prikrivali tragove etničkog čišćenja u Varivodama i Gošićima." Da li ovaj deo članka tačno odražava ono što ste vi rekli autorki ovog članka, novinarki Ani Rukavini?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pokojna Ana Rukavina, da. Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je zaista tačno da ste vi uputili pismo Carli Del Ponte u kom tražite hitan sastanak?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Tačno je da sam uputio zahtjev, zajedno sa zahtjevom za povlačenje optužnica protiv hrvatskih branitelja.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je vaš razgovor koji je održan 4. oktobra posledica toga što ste vi Carli Del Ponte uputili pismo, ako znate?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Vjerujem da da. Apsolutno. Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je onda pošteno da se kaže da ste se vi obratili obratili Tužilaštvu a ne Tužilaštvo vama?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, da li mogu da zatražim jedno objašnjenje? Kažete da ste to uradili "zajedno sa zahtevom da se opozovu optužnice protiv hrvatskih branilaca". Na koje ste osobe mislili?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Mislio sam općenito na osobe koje su optužene pred Haškim sudom a imaju status hrvatskih branitelja. U tom smislu mi smo došli do zaključka na temelju te dokumentacije koju smo sakupili da je najviša odgovornost krivična usmjerena praktično na...

SUDIJA ORIE: Izvinjavam se, samo da vas ovde zaustavim. Ja sam samo želeo da znam na koga vi mislite. A s obzirom da ne znam ko to ima status hrvatskih branilaca, možete li da mi kažete imenom koje su to osobe na koje ste mislili?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Pa, mislio sam prilikom ... na sve osobe koje su bile povezane uz domovinski rat, imenom: Ante Gotovina, Markač, Čermak. To su neka od imena.

SUDIJA ORIE: Mislite i Norac i svi oni?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Da. Svi. Norac je pred domaćim pravosuđem procesuiran.

SUDIJA ORIE: Da, ali ne znam da je to već bio slučaj u to vreme?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Upravo u to vreme je odobren zahtev po Pravilu 11bis.

SUDIJA ORIE: Nemam jasno sećanje na hronologiju tih događaja. Dakle, vi ste tražili da se povuku optužnice koje su podignute protiv svi hrvatskih vojnih komandanata ili svih optuženih Hrvata? Želeo bih samo tačno da znam šta je bio vaš zahtev?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Mi smo tražili povlačenje optužnica protiv hrvatskih razvojačenih branitelja koji su optuženi pred Haškim tribunalom, pošto se obraćamo gospođi Carli Del Ponte, mislim da je orijentacija isključivo na osobe protiv kojih se vodi proces ili su optuženi na Haškom sudu.

SUDIJA ORIE: Da li postoji ijedna osoba hrvatske nacionalnosti na vodećem položaju, bez obzira da li se radilo o vojnoj ili civilnoj strukturu koju ne smatrate hrvatskim braniocem ili to obuhvata sve Hrvate protiv kojih je podignuta optužnica od strane ovog Međunarodnog krivičnog suda?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Ja smatram osobe ... osobe koje imaju, znači, status hrvatskog razvojačenog branitelja, uključujući i zapovjedni lanac ... Shodno tome, u to vrijeme morate znati da je postojala mogućnost da se optužnica podiže i protiv hrvatskih vojnika, u tom smislu, upravo zbog medijske kampanje koja se vodila tada u javnosti ... Pardon ...

SUDIJA ORIE: Dajete nam opširna objašnjenja. Samo bi hteo da znam: da je vašem zahtevu udovoljeno, da li bi bilo i jedne hrvatske osobe koja bi ostala optužena pred ovim Sudom ili to znači da ove optužnice treba da bude povučene za sve Hrvate?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Bojim se da bi ovde moglo da dođe do nesporazuma. Ako bi Pretresno veće moglo da objasni da li se odnosi samo na građane Republike Hrvatske ili i na bosanske Hrvate, jer ...

SUDIJA ORIE: Ja bih uključio, u stvari, sve one za koje se smatra da su hrvatske narodnosti ili hrvatske nacionalnosti. Da li bi bilo ko ostao pred ovim Sudom, ako bi vaš zahtev bio odobren?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Mislim da bi nakon toga Hrvati koji su bili vezani uz područje rata, znači u Republici Hrvatskoj bili oslobođeni optužnice. Šta se tiče HVO-a, na što vi ciljate, časni suče, mislim da tada nismo razmišljali o tim optužnicama.

prevodioci: Primedba prevodioca: Molim vas da svedok ponovi poslednji deo svog odgovora.

SUDIJA ORIE: Bojim se da nam ovo sada oduzima puno vremena. Pokušaćemo da saznamo, možda u kasnijoj fazi, šta ste vi zapravo tačno mislili. Nastavite, molim vas, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vraćam se sada na onaj paragraf koji sam već prethodno pročitao, gde spominjete Ivicu Račana, Šime Lučina, Ingrid Antičević-Marinović, sve su to ministri u Vladi Republici Hrvatskoj koji su stupili na vlast 3. januara 2000. godine. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Ministar ... premijer, Ivica Račan, je li.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nadovezaću se na ono što vas je pitao sudija Orije. Da li je namera vašeg zahteva da se održi sastanak sa Tužilaštvom bila ta da se pruže dokazi, kako bi mogla da se podigne optužnica protiv civilnih vođa koji su bili na čelu Vlade Hrvatske pre 3. januara 2000. godine ili nakon tog datuma?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Bila mi je namjera da se procesuiraju odgovornost politike i prije 3. siječnja i poslje 3. siječnja, iz razloga što su ti ljudi sudjelovali u zataškavanju dokaza u slučaju Varivode i Gošići i mislim, onaj, da je to dovoljno za vaš odgovor... za vaše pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Zapravo, vaš odgovor se kreće u smeru mog sledećeg pitanja koje glasi: vaša saznanja o tome da su skrivani dokazi o zločinima u Varivodama i Gošićima potiču iz saznanja iz slučaja gospodina Petrića. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Jednim dijelom većim, da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada ste se pojavili na razgovoru ... posle vašeg pisma Carli Del Ponte, kada ste došli na razgovor 4. oktobra, da li ste tokom tog razgovora predočili dokumente koje spominjete u članku?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Mi smo doneli sedam kilograma dokumenata. To smo javno objavili da ćemo donjeti i da ćemo predati Haškom sudu. Također moram navesti još da smo došli na razgovor i na temelju odgovora gospođe Carle Del Ponte.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vam je napisala pismo kao odgovor na vaše pismo?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovih sedam kilograma dokumenata predstavlja veliku količinu dokumenata, pa ne znam koliko možete da budete precizni u identifikaciji

tih dokumenata, ali da li možete barem da nam date tematiku kojom se bave ti dokumenti?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mogu. Ti dokument se u većini nalaze u sudskim spisima unutar arhive sudova u Šibeniku i Zadru koji su vodili te procese. Dokumenti su vezani uz zločine koji su vezani za ubojstvo 16 srpskih civila u selima Varivode i Gošići i dijelom u Zrmanji. I s druge strane za to su optuženi po tim dokumentima šestorica hrvatskih branitelja. Po tim dokumentima i sistematizaciji zataškavanja koje se dogodilo nakon počinjenja tih zločina, mi smo kao Hrvatska udruga razvojačenih branitelja praktično usmjerili krivnju upravo prema najvišim instancama Republike Hrvatske, ali smo pri tome mislili da ... i naš zaključak je uostalom, da je odgovornost za te zločine praktično bila na Vijeću obrane i nacionalne sigurnosti koji su sačinjavali većinom predsjednik Sabora, premijer i drugi. A to je ... mislim da je vama poznato...

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: ...tko je sve bio član Vijeća obane.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, pitanje je bilo da date tematiku sadržanu u tim dokumentima, a vi ste u odgovoru počeli da dajete svoje mišljenje o tome ko je za šta odgovoran. To nije bilo pitanje. Nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Govorili ste o sudskom spisu. Da li ste mislili na sudski spis gospodina Petrića? Mislim, na Petrićev predmet?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, i njegov predmet, također.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada ću da pređem na jednu drugu temu. U vašoj izjavi kažete da ste bili pripadnik Drugog bataljona 113. brigade. Da li je to tačno? Da li vam je potrebno da pogledate izjavu?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, koliko ja znam, ja sam bio u Drugoj bojnoj. Međutim, moram navesti da sam bio jako malo vremena i mislim, koliko je trajala akcija *Oluja* i malo više od toga. Međutim, onaj ... dobro, to je to.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, zaboravio sam da pitam ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, pretpostavljam da želite da ovaj članak ponudite u spis. Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D189, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D189 prima se u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Bili ste u tom Drugom bataljonu. Da li možete da kažete koliko je pripadnika bilo u četi, vodu, kao i odreda na početku *Operacije Oluja*?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, napravio sam grešku kao i drugi jer sam nastojao da nešto uradim previše brzo. Ako pogledate transkript, videćete da sam zatražio broj za dokument i onda sam požurio. Gospodine sekretare, molim vas, ponovite broj. Mislim da je to bio dokazni predmet Odbrane broj D139?

sekretar: Časni Sude, to je bio dokazni predmet Odbrane broj D189.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D189, da. Sada je taj dokument i službeno zabeležen u zapisniku kao uveden u spis. Izvinjavam se zbog toga. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Mislim da je moje poslednje pitanje bilo da nam kažete koliko su pripadnika imale vaše čete, vodovi i odredi?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Desetina je imala deset vojnika...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, opet smo se pogrešno razumeli. Idemo korak po korak. Koje ste čete bili pripadnik?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu vam tačno odgovoriti na to pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A kog voda ste bili pripadnik?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Na to vam pitanje isto više ne mogu odgovoriti.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A čini mi se da se ne sećate ni kom vodu ste pripadali. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada ćemo da se zadržimo na vremenu koje ste proveli u Četvrtoj gardijskoj brigadi. Četvrtu gardijsku brigadu napustili ste na lični zahtev jer ste rekli da imate privatnih problema. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nije tako.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da nam prikažete dokument koji nosi broj 1D22-0364. Gospodine sekretare, da li možete molim vas da okrećete stranice. Nisam siguran po kom su redosledu ove stranice u elektronskoj sudnici, pa ću vam ja reći kada da se zaustavite. U redu. To je taj. A verzija na BHS-u je u rukopisu, na 3. stranici.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, zamoliću vas da ovo pogledate i da nam kažete da li prepoznajete svoj potpis na dnu ovog dokumenta?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, to je moj potpis.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Molim vas, pročitajte dokument i kažite mi kad ste gotovi.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, pročitao sam.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Je li to pismo koje ste poslali kao zahtev da budete razrešeni svojih vojnih obaveza u Četvrtoj gardijskoj brigadi?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja vjerujem da je to originalni dokument i međutim, evo, do ovog trenutka nisam ga, onaj ... praktično sam ga zaboravio.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate bilo čega ... u drugoj rečenici stoji: "Već duže vreme podnosim ovaj poziv." Da li se sećate možda koji su to problemi koje ovde spominjete?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno da se sjećam. Ne radi se ... kad ste rekli "osobni problemi", osobni problemi su definicija obiteljskih problema. Međutim, ja imam, također, pregled gdje sam u zdravstvenoj ustanovi u okviru Četvrte splitske i u poliklinici u Splitu ustanovio da imam hipertenziju tlaka 220/80, srčane smetnje i iz tog razloga nisam htio ići na traženje nekakvih liječenja u okviru brigade, nego sam odlučio da napišem zamolbu u kojoj se želim razriješiti profesionalnog ... profesionalne obveze u okviru Četvrte splitske brigade.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U vreme kada ste započeli sa obaveznom vojnom službom još 1993. godine pa sve do vašeg odlaska iz Četvrte gardijske brigade, da li je tačno da su vam u četiri navrata izrečene disciplinske mere zbog napuštanja vaše jedinice?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se toga da su neke stegovne mjere napravljene, jer kako je stacionar napravljen bio u Crvenoj luci pokraj Pakošтана, mislim da se radi praktično o nenapuštanju vojne postrojbe, kako ste vi to definirali, već o izlasku ... večernjem izlasku za vrijeme odmora koji je bio ili prekomjeran ili nedopušten.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, još uvek u okviru ovog dokumenta imamo i dokument od septembra 1993. godine.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, da li želite da ponudite na usvajanje ovaj dokument?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sve je to jedinstveni dokument u elektronskoj sudnici, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Sve je to deo istog dokumenta u elektronskoj sudnici, da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sledeća stranica, 4. stranica na engleskom jeziku.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, molim vas da pročitate ovaj dokument. To je iz vremena kada ste služili kao vojni obveznik. Ovo je datum 10. septembar 1993. godine. Molim vas da pročitate ovaj deo ispod reči "Izjava", gde se konkretno kaže: "Imenovana osoba samovoljno napustila jedinicu 5. septembra i vratila se 5. septembra 1993. godine." Da li se sećate tog incidenta?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Sjećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste kao izrečenu disciplinsku meru proveli tri dana u pritvoru?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, sjećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim da pogledamo 7. stranicu ovog dokumenta. Izvinjavam se ... Izvinjavam se, to nije taj dokument. To je 1D22-0378. Da, to je taj.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, molim vas, pogledajte ovaj dokument. Datum je 13. april 1994. godine. Tu ste sada pripadnik Četvrtе gardijske brigade. Komandant Damir Krstičević vam je izrekao ovu disciplinsku meru. Tu se kaže da vam se po drugi put izriče disciplinska mera što ste samovoljno napustili jedinicu 26. marta 1994. godine. Da li se sećate toga, gospodine?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste dobili umanj enje plate od 10 posto?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sledeći dokument je na 8. stranici, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, ovo je dokument od 14. jula 1994. godine, ponovo kada ste bili pripadnik Četvrtе gardijske brigade. Radi se o trećoj disciplinskoj meri, opet je potpisao komandant Krstičević. Molim vas, možete li da pročitate gde stoji da ste ponovo samovoljno napustili jedinicu 12. juna 1994. godine. Da li se sećate tog incidenta?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na osnovu vašeg prethodnog odgovora pretpostavljam da se ne sećate... u stvari, dozvolite mi da to promenim. To je jedna druga disciplinska mera. Dobili ste ovde smanjenje plate od 10 posto za tri meseca. Da li se sećate te disciplinske mere?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Idemo sada na sledeći dokument, molim vas. To je dokument od 8. septembra 1994. godine, koji nosi broj 1D22-0368.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, molim vas, pogledajte ovaj dokument?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Izvinjavam se, gospodine sekretare, to je 6. stranica engleske verzije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je vaša četvrta disciplinska mera i ovde opet stoji da ste 23. jula 1994. godine samovoljno napustili jedinicu, iako ste bili određeni za stražarsku službu. Vidimo da je sada kazna oštrija. Smanjenje plate od 20 posto za jedan mesec. Da li se sećate tog incidenta?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se tog incidenta.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate da vam je plata ikada bila smanjena za 20 posto?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne sjećam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da se ovaj dokument uvrsti u spis.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D190, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D190 prima se u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A sada neka pitanja o vašem učešću u 113. brigadi.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim sekretara da pozove dokument koji nosi broj 1D22-0147.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je dokument komandanta 113. brigade, gospodina Kotlara. On je sastavio spisak pripadnika 113. brigade. Zapravo, trebalo bi da kažem, onih pripadnika brigade koji su učestvovali u *Operaciji Oluja*. Da li vidite to? Nosi datum 21. avgust 1995. godine?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Vidim.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Komandant Kotlar, imam za vas i štampanu verziju, sastavio je spisak od 2.237 vojnika. Vaše ime nije na tom spisku. Molim vas da to sami proverite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Takođe imam i jedan štampani primerak za Pretresno veće ako želite da pogledate.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li imate neko objašnjenje zašto vas komandant Kotlar nije naveo u ovom spisku kao pripadnika 113. brigade u *Operaciji Oluja*?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nemam objašnjenje jer nije do mene greška. Ali sam primio medalju za *Oluju* od strane Četvrte splitske kao da sam bio na području Dubrovnika. Nikada nisam otišao po tu medalju, jer sam smatrao da ako nisam bio na tom području, da ne mogu, onaj, primiti od Četvrte splitske medalju u kojoj tada za vreme *Oluje* nisam bio, već sam tada bio pripadnik 113. brigade. Ako me nema u evidenciji, mislim da to nije moja greška onda.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, medalja koju ste vi primili je medalja koju je 2000. godine dao gospodin Mesić za vaše učešće u *Operaciji Oluja*, kao pripadnika Četvrte gardijske brigade. Tako to stoji u obrazloženju?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi nikada niste dobili medalju između 1995. i 2000. godine za vaše učestvovanje u toj akciji, kao pripadnik 113. brigade. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nikada.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da se ovaj dokument obeleži i uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Ceo ovaj dokument, uključujući i spisak? Samo trenutak da proverim.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da, 78 stranica.

SUDIJA ORIE: Spisak od 78 stranica imena u spisu. Pa, zar nije to nešto oko čega bi strane mogle da se dogovore da li se ime ovog svedoka nalazi na spisku i da se onda, recimo, jedna stranica uvrsti? Jer celo to kopiranje, pa to će pola šume da potroši.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Razgovaraću sa Tužilaštvom za vreme sledeće pauze i videti da li ima nekih uslova ...

SUDIJA ORIE: U redu. Možda ćemo označiti dokument za identifikaciju, a ja toplo preporučujem stranama ili da se usaglase oko toga ili da se u dokaze uvrsti samo prapratno pismo, koje objašnjava šta predstavlja taj spisak, a zatim možda prva stranica, samo kao primer kako se pripremio ovaj popis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet Odbrane broj D191, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da li mogu da nastavim, časni Sude?

SUDIJA ORIE: Da, molim vas nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala vam.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Mogu li tražiti pojašnjenje na zadnje pitanje od gospodina Mišetića?

SUDIJA ORIE: Ako ne razumete pitanje, možete. Poslednje pitanje je bilo – dozvolite mi samo da pogledam – poodavno.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To su 12. i 13. redovi na stranici...

SUDIJA ORIE: Da, vidim. Ako vam neko pitanje nije jasno, molim vas recite nam šta vam tačno nije jasno. Međutim, ako vam je jasno, mi bismo voleli da odgovorite na pitanje.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Nije mi jasno da li gospodin Mišetić misli da li sam ja dobio medalju ili mi nije nikad dodjeljena.

SUDIJA ORIE: Mislim da se pitanje odnosilo ne na to da li vam je medalja dodeljena, nego da li ste dobili neku medalju između 1995. i 2000. godine kao pripadnik 113. brigade. Dakle, ne da li ste dobili medalju za druge aktivnosti, nego da li ste primili ili niste primili tu medalju. Sugestija Odbrane je da je niste primili za vaše aktivnosti u 113. brigadi?

SVEDOK GOJANOVIĆ: To je tačno. Mogu to da potvrdim. Nisam je primio za moju aktivnost u 113. brigadi.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da prikažete dokument koji nosi broj 1D22-0350.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Osim toga, vas komandant Kotlar nije uključio u spisak pripadnika 113. brigade u *Operaciji Oluja*, 3. septembra 1995. godine, on je zapravo poslao zahtev vojnoj policiji da vas pronađe i dovede u jedinicu. Molim vas da to pogledate. Vaše ime se ovde nalazi pod brojem 29.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, mislim da je to na sledećoj stranici na engleskom jeziku.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, vjerovatno zbog ... Ja se ovog dokumenta ne sjećam, to je jedno. Druga stvar, nisam ga nikad vidio. Treća stvar, nikad ne znam za ovakvu činjenicu ... nikad nisam znao za ovakvu činjenicu. I četvrta stvar, meni je na osobnoj bila jedna adresa, a ja sam praktično živio na drugoj adresi. Jedino je ovo razlog zbog čega sam bio na ovom popisu. Ovo mi je potpuna nepoznanica. I nikad nije došla vojna policija, onaj, to... po mene. Toga bih se sigurno sjećao.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali, ako ste vi bili u jedinici, onda nije važno koja je tačna vaša kućna adresa, zar ne?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da, ali ja sam prethodno bio u Četvrtoj splitskoj ...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne ...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: ... i onda ...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ali ako ste vi bili u vašoj jedinici 3. septembra 1995. godine, ova informacija je otprilike u to vreme, komandant Kotlar ne bi trebalo da izda zahtev da se vi prinudno dovedete, bez obzira na to koja je vaša kućna adresa. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja do tada nisam ni bio u 113. brigadi, do mobilizacije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, ovaj dokument nosi datum 3. septembar 1995. godine?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, da li kažete ...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tog dana, što se tiče mene, bila je moja mobilizacija u 113. brigadu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: ... da vas nisu mobilisali...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: A prije toga sam bio demobiliziran iz Četvrte splitske brigade i razmak je bio veći od mjesec dana. U čemu je problem?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Nisam siguran gde se mi ne razumemo, gospodine. U 3. paragrafu vaše izjave piše da ste mobilisani u 113. šibensku rezervnu brigadu 2. avgusta 1995. godine. Ovaj dokument nosi datum 3. septembra 1995. godine, što je mesec dana kasnije, gde oni traže vaše hapšenje i dovođenje u jedinicu. A osim toga, komandant Kotlar 21. avgusta vas nije uključio u spisak više od dve hiljade imena ljudi koji su učestvovali u *Operaciji Oluja*. Pa vas sada molim da nam to objasnite...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da li mi možete još jedanput ponoviti datum tačno koji je upitan? Rekli ste 3. rujna 1995. godine ovaj popis o prisilnoj mobilizaciji, dovođenju, je l' tako?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Tu se ne kaže ...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: 3. rujna 1995. godine, pa ovo nema šanse. Ja ne znam šta je ovo. Ja ne znam šta je ovo uopće. Meni ovo uopće nije jasno. Ja sam prethodno mobiliziran u 113. brigadu, znači, za vreme akcije *Oluja*. Nakon toga sam demobiliziran. Ja ne znam o čemu se ovdje radi. Ovo mi je potpuna nepoznanica. Ovo ... i datum i sve. I ...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Recite nam kada ste tačno demobilisani?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, to možete provjeriti u vojnom odsjeku, točan datum. Je l' imate ovdje dokumenta vojnog odsjeka kada ... jer ja sam i maloprije rekao da ja nisam bio puno u 133. brigadi. Nego za vreme akcije *Oluja* i jedno kratko vrijeme iza toga. Kasnije sam demobiliziran. A ovaj dokument ovdje govori o prisilnom dovođenju. Mislim da ja sa ovim nemam nikakve veze. Meni je ovo potpuna nepoznanica.

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, gospodine Gojanoviću, vi osporavate službene dokumente koji su vam pokazani. A onda umesto da odgovorite na pitanje gospodina Mišetića, vi se umesto toga pozivate na službene dokumente. Dakle, stoga, molim vas odgovorite na pitanje: kada ste demobilisani iz 113. brigade? To je pitanje koje vam je postavljeno.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Pa, niste mi dali, onaj, vrijeme ni mogućnost da pogledam u svoju dokumentaciju koji je točan datum kada sam demobiliziran. Ja za ovo nisam bio spreman. Molim lijepo. A šta se tiče ovog dokumenta, ovo nije dokument od vojnog odsjeka. Jedino je regularan dokument od vojnog odsjeka. I tu se vidi točno ...

SUDIJA ORIE: Da, ali ...

SVEDOK GOJANOVIĆ: ... a ovo je dokument 72. bojne vojne policije.

SUDIJA ORIE: Dobro. Hajde da pokušamo da razmišljamo jednostavno. Vi u vašoj izjavi kažete da ste mobilisani 2. avgusta i to u 113. gardijsku brigadu. Dakle, osim činjenica da vi niste zapisani u spisku od 16. avgusta kao neko ko je učestvovao u *Operaciji Oluja* a u skladu sa činjenicom da se vaše ime pojavljuje na spisku u dokumentu od 3. septembra za prinudno privođenje u svoju jedinicu, recite nam koliko ste dugo bili aktivni u 113. brigadi?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Mislim da sam bio aktivan nešto više od mjesec dana.

SUDIJA ORIE: Što nas dovodi skoro do 3. septembra. Napisali ste belešku o vašem razrešenju od vojnih dužnosti, koja je bez datuma. Da li se sećate kada ste ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: To se odnosi na službu u Četvrtoj gardijskoj brigadi.

SUDIJA ORIE: Oh, da. Odnosi se na Četvrtu brigadu. Pogrešio sam. Gospodine Mišetiću, da li možete sada vi da nastavite o tome kako je on napustio 113. brigadu? Da, gospodine Mišetiću.

(Odbrana se savetuje)

ADVOKAT MIŠETIĆ: Želeli bismo jasno da stavimo do znanja, časni Sude, da je rukom pisana beleška od 1994. godine sa njegovim zahtevom da napusti Četvrtu gardijsku brigadu.

SUDIJA ORIE: Iako nema datuma.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nema datuma. Nažalost, to je odsečeno u kopiji koju smo dobili. U službenom zapisniku se kaže ...

SUDIJA ORIE: Dakle, za mene nema datuma, ali original ima datum. Pretresno veće uvek želi da ima kompletnu kopiju. Vi ste možda primetili da sam tražio datum.

ADVOKAT MIŠETIĆ: *(preklapanje govornika)*

SUDIJA ORIE: U redu. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Isto tako treba razjasniti da ovo nije dokument vojne policije. Ovaj dokument pred vama, gospodine, je dokument koji dolazi od komandanta Kotlara. On je autor dokument i on ga šalje vojnoj policiji.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Policiji?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja nemam pojma o čemu se ovde radi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Čuli ste. Predsedavajući sudija želi da sazna sledeće: eventualne okolnosti pod kojima ste vi na kraju demobilisani ili da se možda izrazimo nešto šire, okolnosti pod kojima ste vi napustili 113. brigadu. Da li možete, molim vas, da nam objasnite okolnosti pod kojima ste napustili 113. brigadu?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mogu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Izvolite.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam napustio 113. brigadu nakon završetka akcije *Oluja* i čak više dana od toga, jer mjenjali smo se ... kao po smjenama u Donjem Srbu. I nakon vremenskog intervala od mjesec dana, zatražio sam kao i većina ljudi koji su sudjelovali u toj akciji, da se demobiliziram. I to je cijela priča.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li vas je u septembru 1995. godine privela vojna policija?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, uopće. Ja se toga ne sjećam uopće. Nit me je ko, ono, privodio, niti ništa.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Spreman sam da pređem na jednu drugu temu, časni Sude ...

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: (preklapanje govornika) ... da ga ponudim u spis.

SUDIJA ORIE: Vi ste u više navrata rekli da je ovo dokument koji je pripremio komandant Kotlar. Nisam to još pronašao ovde na samom dokumentu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako postoji još jedna stranica ... gore na vrhu videćete po naslovu odakle dolazi.

SUDIJA ORIE: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: 113. brigada, Vojska Hrvatske, Šibenik.

SUDIJA ORIE: Da. Vi ste to vezali za osobu, ali to je vezano za jedinicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

SUDIJA ORIE: Molim vas, nastavite. Hvala vam.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako može, molim da se to obeleži i uvrsti u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D192, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D192 prima se u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada ćemo da prođemo kroz vašu izjavu i događaje koje opisujete u toj izjavi. Da se vratimo na 7. paragraf vaše izjave iz 2005. godine. Sećate se da sam vas jutros pitao...

ADVOKAT MIŠETIĆ: To se nalazi pri dnu 4. stranice na engleskom jeziku, časni Sude. To je ona referenca gde je on komandanta tenka smatrao svojim komandantom za tu misiju.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Jutros sam vas zamolio, gospodine, da identifikujete tog komandanta i da nam kažete njegovo ime. Vi ste rekli da mu je nadimak bio Sudac. Pitao sam vas da li vam je poznato da li je to bio Radoslav Juričev. Vi ste potvrdili.

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sada bih molio da se pozove dokument koji nosi broj 1D22-0088. To je izjava svedoka koju je Odbrana Gotovine dobila od Radoslava Juričeva.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sve ove izjave koje ću da vam pokažem su potpisane i overene.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim vas sledeću stranicu, gospodine sekretare.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, želela bih da zamolim za objašnjenje zastupnika Odbrana u vezi s tim da li namerava da ovom svedoku predoči izjave svedoka koje je pripremio tim Odbrane a za koje ne znamo da li će doći ovde da svedoče?

ADVOKAT MIŠETIĆ: U zavisnosti od odgovora na pitanja, mi smo spremni da pozovemo svedoke ako bude potrebno. Ja sada samo želim da ga suočim sa izjavama drugih osoba o tim događajima.

SUDIJA ORIE: Gospođu Mahindaratne, izgleda da to zavisi od rezultata. Meni se to čini dosta logično.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: U redu, gospodine predsedavajući, videću kako stvari idu.

SUDIJA ORIE: Da, hajde da to vidimo. Rekli ste da je svedok potvrdio ime. Ja mislim da je rekao "ja mislim". Da. Prema tome, nije to baš stvarna potvrda. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste spomenuli nadimak Sudac. Ne znam da li ste videli da na prvoj stranici gospodin Juričev kaže da je njegov nadimak Sudac. Molim vas, pročitajte u toj izjavi 4. i 5. paragraf. U 5. paragrafu gospodin Juričev, Sudac, izričito kaže: "Poznavao sam svakog čovjeka koji je bio sa mnom. Siguran sam da mi Vladimir Gojanović nije bio ni dodjeljen, niti da se vozio u mom tenku. Siguran sam da on nije bio ni na tenku u Gornjim Bičanima." A primetićete da u 7. paragrafu on zapravo opisuje pravac napada koji ste vi spomenuli u vašoj izjavi u 7. paragrafu...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Aha.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: ...da je tenkovska grupa išla prema Sonkovićima ...
SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da. Koje je pitanje?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je moguće, gospodine, da vi, zapravo, niste bili u toj grupi na tenku koja je išla u napad na Sonkoviće?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije ... onaj, nije moguće. Ja sam bio sa tim tenkom, ali činjenica je da se ja i Sudac tada nismo osobno poznavali i normalno je da me on u tom trenutku vjerovatno nije ni ... ako me nije poznavao, nije me ni registrirao, kao šta nisam ni ja mnoge druge registrirao kako se zovu i tako dalje. Tek tako iza rata sam upoznao Suca praktično i službeno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pogledajte, molim vas, 13. paragraf njegove izjave.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je na sledećoj stranici, gospodine sekretare. Još jednom, časni Sude, naglašavam da u gornjem delu stoji oznaka "poverljivo". Ali ja to ograničenje uklanjam sa svih izjava, i pobrinuću se da se to ne ponovi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, on kaže: "Tokom vojnih delovanja za vreme *Operacije Oluja* ja nisam video sadašnjeg predsednika Hrvatske udruge razvojačenih branitelja domovinskog rata, Vladimira Gojanovića. On nije bio sa mnom, niti je bio u mojoj jedinici." Ja shvatam šta vi kažete u vašem odgovoru, ali dozvolite mi, gospodine, da pređemo na sledeći deo vaše izjave, a to je priča kako ste pomogli jednoj ranjenoj osobi. To je 6. paragraf u vašoj izjavi, poslednja rečenica. Jutros sam vas pitao da identifikujete poginulu ili ranjenu osobu. Rekli ste da ne znate njihova imena. Prvo ću da vam pokažem dokument u tabulatoru broj 5, tako da možemo da identifikujemo za Pretresno veće ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, pre nego što krenemo dalje, kakve su vam namere u vezi sa izjavom osobe pod nadimkom Sudac?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ako je neophodno, časni Sude, mi ćemo ga pozvati u dokaznom postupku Odbrane ako Pretresno veće želi. Ja, naravno želim da izjavu ponudim i zamolim da bude uvrštena, a vama ostavljam da odlučite šta želite da uradite s tim.

SUDIJA ORIE: Dobro. Onda imamo potencijalni problem sa Pravilima 92bis i 92ter.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Shvatam, časni Sude.

SUDIJA ORIE: U redu. To je sada u zapisniku da vi izjavu nudite u spis. Mislim da bi trebalo da bude obeležena za identifikaciju?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Tako je, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Pozivam strane da vide da li postoji bilo kakav praktičan način da se ovo reši ili možda da to uđe u spis na drugi način za zapisnik. Jer kada bismo ovo sada uvrstili u spis, onda bismo uvrstili ceo dokument a Tužilaštvo ne bi imalo priliku da unakrsno ispita ovu osobu o tim stvarima. Ako možda postoji praktičan način da se, recimo, sporazumete da je neko dao izjavu ne znam tačno kome, ali nekom u Odbrani i da u toj izjavi stoji, da se onda ograničimo samo na one delove koje ste vi pročitali, to bi možda za naše sadašnje potrebe moglo da bude dovoljno. Ali ostavljam stranama da vide da li mogu da postignu neki proceduralni sporazum o tome kako da se reši situacija sa ovim dokumentom. Ako ne bude sporazuma, onda će, naravno, Pretresno veće da odluči po tom pitanju.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu, časni Sude. Ali samo da kažem za zapisnik, da kasnije ne trošimo vreme na to, ja imam nekoliko takvih izjava.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Slažem se sa procedurom koju je upravo izneo časni Sud i ja ću da pokušam da napravim neki dogovor sa Tužilaštvom i da vidimo da li možemo ...

SUDIJA ORIE: Isto tako da se pobrine da one delove koji su od suštinske važnosti za vaša pitanja pročitate doslovno kako stoji u izjavi, tako da barem imamo to zvanično, što bi možda mogli da olakšaju pronalaženje rešenja.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane D193, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da pozovete ...

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kao što sam već ranije spomenuo, gospodine Gojanoviću, želim da vam pokažem službeni dokument o smrti jednog i ranjavanju dva vojnika iz 113. brigade u incidentu koji ste spomenuli.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je dokument koji nosi broj 1D22-0036.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je izveštaj komandanta Kotlara koji izveštava o poginulim i ranjenim u 113. brigadi.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim da pređemo na sledeću stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Tu vidite ime Davor Periša, i u opisu ranjavanja i po okolnostima izgleda da odgovara onome što ste vi opisali u 6. paragrafu vaše izjave.

Ovde stoji: "Ova osoba je dobila prostrelnu ranu kroz levu natkolenicu dok je učestvovala u napadu na Gračac u selu Pavasovići." Dakle, jedna od tih osoba je bila Davor Periša.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim sledeću stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sledeća osoba je identifikovana kao Boris Filipović. Ponovo imamo opis ranjavanja od 4. avgusta 1995. godine u selu Pavasovići: "Tokom napada 113. brigade Hrvatske vojske, neprijatelj je delovao po našim ciljevima i u jednom trenutku gore navedeni vojnik zadobio je prostrelnu ranu desne potkolenice." U potpisu je komandant Kotlar.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim treću stranicu. Sada je reč o poginulom. Ime mu je Boris Garma.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Primetićete da se vaš opis njegove pogibije razlikuje od opisa gospodina Kotlara. Vi kažete u 7. paragrafu vaše izjave da ga je pogodio metak. A komandant Kotlar kaže: "Za vreme napada na Gračac, na putu između Gračaca i Pavasovića 4. avgusta 1995. godine gore navedeni vojnik je poginuo. Neprijatelj je delovao iz svih raspoloživih oružja i oruđa. U jednom trenutku pala je minobacačka mina dva metra od Borisa Garma i na mestu ga usmrtila."

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Koje je vaše pitanje?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi prvo da vam sada pokažem izjave ove dve ranjene osobe, gospodina Periše i gospodina Filipovića.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, zamolio bih da se ovo prethodno uvde u spis.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Nema prigovora. Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D194, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D194 usvaja se u spis.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Sledeći dokument nosi broj 1D22-0097, gospodine sekretare. To je izjava svedoka Davora Periše data Odbrani Gotovine. Izjava svedoka je datirana 9. maja 2008. godine. Gospodine sekretare, molim vas sledeću stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 3. paragrafu se kaže: "Za vreme *Operacije Oluja* bio sam pripadnik Trećeg bataljona 113. pešadijske brigade." Pre svega, molim vas da primetite da svedok kaže da je bio pripadnik Trećeg bataljona a ne Drugog bataljona, kao što vi kažete u svojoj izjavi da ste vi bili pripadnik. U 4. paragrafu izjave stoji: "Dana 4. avgusta 1995. godine, oko 9.00 časova bio sam ranjen iz pešadijskog naoružanja." A u 5. paragrafu stoji: "Spasili su me ljudi koji su bili oko mene." U 6. paragrafu kaže: "Izvukli

su me ljudi, jedan se prezivao Bratić, jedan je iz Sonkovića a drugi iz Piramatovaca. Ne sećam se da je u tom trenutku bio prisutan Vladimir Gojanović, niti da je on pomagao pri mom izvlačenju. Jedino se sećam gore imenovanog čoveka koji se prezivao Bratić."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Postaviću mu pitanja pošto mu pokažem drugu izjavu, časni Sude. Mislim da bi bilo verovatno prikladno da imam ovu oznaku, što je u skladu sa ...

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, to je jedan od onih dokumenata koji će biti obeležni za identifikaciju. Gospodine sekretare?

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D195, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Druga izjava nosi broj 1D22-0121.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Možete da vidite, gospodine Gojanoviću, da je to izjava Borisa Filipovića, jednog od dvojice ranjenih. Izjava nosi datum 9. maj 2008. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim vas, gospodine sekretare, da pređemo na drugu stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ponovo, u 2. paragrafu možete da vidite: "Za vreme *Operacije Oluja* bio sam pripadnik Trećeg bataljona, Trećeg odreda. Komandant čete bio je Dragan Rak a ja sam bio na mestu komandanta voda te čete." Dalje, u 3. paragrafu stoji: "Dana 4. avgusta 1995. godine bio sam na liniji fronta spreman za početak operacije. Tog dana ranjen sam oko 9.00 časova. Zadobio sam prostrelnu ranu od pešadijskog naoružanja. Bio sam okružen ljudima koje poznajem. Vladimir Gojanović nije bio među njima. Siguran sam da sam da su me spasili pripadnici mog voda koji su poreklom iz Brodarice, naselja iz kog i ja takođe dolazim. To su bili Božo, Šaro, Čovo, Ive, Babić. To su bili ljudi koji su bili sa mnom tokom rata."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, da kažem za zapisnik, ovo smo ostavili u izjavi onako kako je svedok rekao imena. Rekao je da ne može da se seti prezimena tih osoba. Zato nisam želeo da mu sugerišem nikakva imena.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kao prvo, gospodine Gojanoviću, vezano za četvrti paragraf, da li se sećate da vam je iko spomenuo neko od ovih imena: Božo, Šaro, Čovo, Ive, Babić?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Znam Čovu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ne, ne. Da li su vas ikada oslovljavali nekim od nadimaka: Božo, Šaro, Čovo, Ive ili Babić?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisu sigurno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.
SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Niti su mogli.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da i ovo takođe bude obeleženo za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući ...
(nije uključen mikrofon)

SVEDOK GOJANOVIĆ: Časni Sude, ja bih se obratio ako mogu, kao svjedok?

SUDIJA ORIE: Samo trenutak, molim vas.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Mislim da je moj mikrofon ... *(nije uključen mikrofon)*

prevodioci: Molimo da se uključi mikrofon.

SUDIJA ORIE: Hajde da to kažemo za zapisnik. Meni izgleda da vi nemate prigovor da dokument bude uvršten za identifikaciju. Ukoliko nemate, neka i to uđe u zapisnik.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ja ulažem prigovor na to da se dokument uvrsti u spis, ali ne da se obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: To je jedina stvar koju je gospodin Mišetić i tražio. Dakle, ovo je treći u nizu dokumenata koji su obeleženi za identifikaciju, pod pretpostavkom da će biti daljnih razgovora među zainteresovanim stranama. Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D196, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ: *(nije uključen mikrofon)*

prevodioci: Molimo da se uključi mikrofon.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pokazaću vam još jednu ...

SVEDOK GOJANOVIĆ: Časni Sude, ja bih uzeo pauzu ako je moguće?

SUDIJA ORIE: Postoji li neki određeni razlog, jer mi obično zasedamo još nekih 20 minuta. Ali ako kažete da vam je potrebno radi toaleta, to je u redu.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Toalet.

SUDIJA ORIE: Sada ćemo da napravimo pauzu i nastavićemo u 12.30 časova.

(pauza)

SUDIJA ORIE: Izvolite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, pokazao sam vam dve izjave dve osobe koje su zapravo bile ranjene u Pavasovićima, što vi opisujete u 6. paragrafu vaše izjave. Obojica tvrde da se ne sećaju da ste vi bili prisutni. Da li je moguće, gospodine, da vi, u stvari, niste bili prisutni u to vreme kada su ta dvojica ranjena i evakuisana?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: A, pa da, sad koliko se sjećam, maloprije ste mi pokazali dokument gdje se vidi da ima jedan poginuo, znači Garma i da ima četvoro, petoro ranjenih iz te akcije...

SUDIJA ORIE: Gospodine Gojanoviću, pitanje je bilo sledeće: da li je moguće da vi tom događaju niste prisustvovali? Ovo nije vreme da započinjete prepirku sa gospodinom Mišetićem, već vam je postavljeno pitanje. Molim vas, odgovorite na pitanje.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Nije moguće.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Hvala vam. Sledeće o čemu sam želeo da govorim...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: *(nije uključen mikrofon)*

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, isključen vam je mikrofon.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući.

(Pretnesno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Broj uključenih mikrofona u celoj sudnici je limitiran na pet. Ja ću svoj da isključim.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Hvala, gospodine predsedavajući. Gospodin Mišetić je sugerisao svedoku u pitanju da mu je pokazao dve izjave dva pojedinca koja su, u stvari, bili ranjeni. Međutim, ono što smo mi videli su izjave dvojice koji tvrde da su tokom tog događaja ranjeni. E sad, da li su oni zaista osobe koje su ranjene i o kojima smo čuli od gospodina Gojanovića, mi to ne znamo. To još za sada nije činjenica, a odatle smo dobili imena.

SUDIJA ORIE: Zaista jeste u pitanju gospodina Mišetića sadržana snažna sugestija da se radilo o istim osobama koje je svedok opisao i na takav način je i postavljeno pitanje svedoku.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, verujem, pre nego sam svedoku predočio izjavu, da sam dao službeni izveštaj komandanta 113. brigade, gde je on identifikovao žrtve po imenu i pojedinačne incidente u Pavasovićima, a odatle smo dobili imena tih osoba.

SUDIJA ORIE: U isto vreme, gospođa Mahindaratne kaže da to još uvek nije činjenica, nego da to je ono što neko tvrdi da je činjenica. Mislim, to su službeni dokumenti. Ja ne mogu da kažem da nikad nisam video dokumente koji u potpunosti ne odražavaju istinu. Ne kažem ili ne sugerišem da je to ovde slučaj, ali gospođa Mahindaratne je u pravu i u isto vreme mislim da morate da postavite pitanje na odgovarajući način svedoku. Molimo vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, u vašoj izjavi vi kažete da ste bili pripadnik Drugog bataljona 113. brigade, i to se nalazi u 6. paragrafu vaše izjave na samom početku: "Krenuli smo našim pravcem napada prema Sonkovićima a na tom pravcu napada delovao je samo jedan bataljon, naime, Drugi bataljon koji je delovao u tom pravcu napada." Zatim nastavljate na vrhu sledeće stranice: "Bataljon se sastojao od nekih stotinak ljudi i imao je artiljerijsku podršku." Dakle, gospodine, samo jedna preliminarna stvar: koliko je ljudi bilo u jednom bataljonu?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Jedna bojna može imati i 200, 300 ljudi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Kada je reč o pravcu napada, mislim da vi u vašoj izjavi jasno kažete, kao pripadnik Drugog bataljona koji je učestvovao u napadu, da je samo jedan bataljon učestvovao u napadu i ja želim da vam pokažem izjavu komandanta Trećeg bataljona.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da prikažete dokument koji nosi broj 1D22-0072. To je izjava komandanta Trećeg bataljona 113. gardijske brigade, Dragana Raka, R-a-k-a. Ta izjava je uzeta 8. maja 2008. godine. Molim vas sledeću stranicu, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na samom početku on kaže: "Ovo je dobrovoljno data izjava o mom učestvovanju u *Operaciji Oluja* tokom koje sam ja bio komandant

Trećeg pešadijskog bataljona 113. brigade, koja se sastojala od rezervista mobilisanih za *Operaciju Oluja* tokom 3. avgusta 1995. godine." A u 3. paragrafu se kaže: "Negde oko 5.00 časova krenuli smo u napad sa početnih položaja iz Pavasovića prema Gračacu i Sonkovićima. Zbog jakog neprijateljskog otpora iz Sonkovića, prvenstveno iz protivavionskog topa i minobacačkog napada, naš napad je usporen i pogibijom vojnika Borisa Garne, kao i ranjavanjem vojnika Borisa Filipovića i Davora Periša i obustavljen je napad. Pristupilo se izvlačenju istih i zbrinjavanju ranjenika."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim sledeću stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Poslednji paragraf, druga rečenica: "Lično poznajem Vladimira Gojanovića još iz 1992. ili 1993. godine kada je bio pripadnik 113. brigade, ali ga nikada nisam video tokom *Operacije Oluja*, niti sam ga video tokom ostalih događaja opisanih u ovoj izjavi." Prvo pitanje, gospodine: Drugi bataljon 113. brigade nije učestvovao u napadu prema Sonkovićima. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ako mogu odgovoriti, onaj, gospodine suče, bez ovoga da/ne, jer cijelo vrijeme me se sprečava da objasnim jednu delikatnu, onaj, činjenicu.

SUDIJA ORIE: Izvolite.

SVEDOK GOJANOVIĆ: Po izjavi ovog svjedoka tvrdi se da sam bio pripadnik ročnog sastava 113. brigade 1992. i 1993. godine i da me taj svjedok poznaje osobno iz tog doba. Po dokumentima koji su utvrđeni putem odvjetnika, gospodina Mikuličića, utvrđeno je da nikada nisam bio u redovnom, znači, sastavu 113. brigade, kao što to tvrdi ovaj svjedok. Sukladno tome, mislim da je ova izjava od svjedoka sasvim nelegitimna. A s druge strane, najvažnija činjenica koju želim istaći je...

SUDIJA ORIE: Da li je legitimno ili ne, nije na svjedoku da odlučuje. A vaši komentari, s obzirom da komentarišete druge umesto da odgovarate na pitanje gospodina Mišetića, možda nisu sasvim tačni tamo gde ste rekli da ti dokumenti pokazuju da vi niste nikada bili. Naime, ja mislim da ti dokumenti pokazuju ili barem sam ja tako shvatio da vi niste nikada učestvovali... ili nije zabeleženo nigde da ste vi 16. avgusta, znači, u onom izveštaju, da ste učestvovali kao aktivni pripadnik 113. brigade, i da su 3. septembra pokušali da vas prebace u vašu jedinicu, što se razlikuje od onoga što nam vi sada govorite. Dakle, molim vas, odgovorite na pitanje, a ne nužno sa da ili ne, ali bez daljnjeg komentarisanja o tome šta je neko drugi rekao. Molimo vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li je potrebno da ponovim pitanje, gospodine?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Drugi bataljon 113. brigade nije izvodio napad prema Sonkovićima. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pazite ovako, prema mom sjećanju je bila Druga bojna. Ali treba uzeti u obzir da sam ja tek tada mobiliziran i da očigledno nisam

znao svoju konačnu brojku Bojne onako kako treba. Nisam znao ljude, a niti su ljudi znali mene. I sa te ... i sa tog stanovišta, to treba, onaj, sagledavati.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li vi sada kažete, gospodine, da zapravo ne znate u kom ste vi bili bataljonu?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: S obzirom na okolnosti, moguće je da sam pogriješio oko ... oko broja bojne, jer je to prvi dan, praktično odmah u akciju, mobiliziran i odmah u akciju. Niti znam ljude, niti znam, onaj, praktično, onaj... koja je bojna. Ali znam sigurno da se radi o bojni u koju su dolazili mobilizirani, znači, iz pričuve. Prve dvije bojne to nisu radile, dakle, ta Treća bojna u 113. brigadi je prihvaćala, znači, mobilizirane rezerviste, da se tako izrazim, prije same akcije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi niste bili pod komandom komandanta Raka, zar ne?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja ne znam osobno zapovjedništvo, onaj, koje je bilo iznad mene, osim općih koje sam već naveo u iskazu. Kako ću znati kada sam tek došao prvi dan u akciju? Kao da su me bacili sa helikoptera.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, hoćete li da mi dozvolite jedno pitanje zbog razjašnjenja? Da li ste bili regrutovani pripadnik 113. brigade 1992. i 1993. godine, jer ne vidim gde to piše u 2. paragrafu u vašoj izjavi? U izjavi kažete da ste u novembru 1994. godine stupili u 4. gardijsku brigadu. A da li ste pre toga ikada bili u 113. brigadi?

SVEDOK GOJANOVIĆ: Ne, nikad.

SUDIJA ORIE: Hvala vam na odgovoru. Molim vas, nastavite, gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Na osnovu tog vašeg odgovora, da li je tačno da vi niste služili obavezni vojni rok u Jugoslovenskoj narodnoj armiji?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je da nisam služio redovni vojni rok u Jugoslavenskoj narodnoj armiji.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I zar nije tačno da ste kao rezultat toga 1993. godine trebali da služite obavezni vojni rok u Hrvatskoj vojsci? Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: A pre nego što ste mogli da se pridružite Četvrtoj gardijskoj brigadi, morali ste da odslužite vojni rok u vašoj lokalnoj brigadi, a to je 113. šibenska brigada. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nije tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gde ste služili obavezni vojni rok?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Temeljna obuka u Sinju i nakon toga Zagreb, ABKO [atomska-biološka-kemijska obrana], znači - specijalizacija i nakon toga u ...

specijalizacija za profesionalne brigade u... kako se zove... gore u... ne mogu se sjetiti mjesta više sada trenutačno. Središte za obuku profesionalnih brigada u Delnicama.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Tokom te obavezne obuke u Sinju, kom delu jedinice ste formalno pripadali?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Znači, u Sinju je temeljni centar Hrvatske vojske i to spada pod sinjsko područje, znači Sinjsku brigadu. Nakon toga sam prešao u Zagreb dva mjeseca, gdje sam bio pripadnik postrojbe koja je bila vezana uz ABKO službu. I nakon toga sam pripadao, znači, Centru za obuku za pripremu u profesionalne brigade, nakon čega sam primljen u Četvrtu splitsku brigadu. Iza rečenoga činjenica je, znači, da do mobilizacije za vrijeme *Oluje* u 113. brigadu, nikada nisam bio u sastavu 113. brigade.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da se ova izjava Dragana Raka obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne, pretpostavljam da nemate prigovor da se ova izjava obeleži za identifikaciju?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Ne, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Da, gospodine sekretare.

(Pretnosno veće i Sekretarijat se savetuju)

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D197, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Sada ću da vam pokažem ... vi ste sada izjavili da je moguće da ste bili u Trećem bataljonu koji je napredovao prema Sonkovićima. Želim sada da vam brzo pokažem još dve izjave.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, to je 1D22-0313.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je izjava Srećka Grubišića, zamenika komandanta Druge čete Trećeg pešadijskog bataljona 113. brigade. Izjava svedoka nosi datum 8. maj 2008. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim sledeću stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U drugom paragrafu, zamenik komandanta - Grubišić kaže: "Za vreme *Operacije Oluja* ja sam bio zamenik komandanta Druge čete Trećeg pešadijskog bataljona 113. brigade." U 5. paragrafu opisuje incident u kom je došlo do ranjavanja i kaže: "Pošto nismo imali topovsku podršku, dolazi do izvlačenja u selo Pavasovići. Pri povlačenju dolazi do ranjavanja Davora Periša. Tu je bila jedna četa Prvog bataljona koja je izvukla ranjenog Perišu." Sledeća izjava ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine predsedavajući, molim da se to obeleži za identifikaciju.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare.

sekretar: To će biti dokazni predmet Odbrane broj D198, označen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Ostaće u tom statusu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pre nego što pređemo na sledeću izjavu, dozvolite mi da vam pročitam šta on kaže u 10. paragrafu: "Kao zamenik komandanta čete nisam video Vladimira Gojanovića tokom bilo koje od ovih aktivnosti, niti za vreme izvođenja operacije. S obzirom da je Gojanović služio u gardijskoj brigadi i prošao gardijsku obuku, mišljenja sam da bi ga sigurno angažovali barem kao komandanta voda da se nalazio tamo. Odeljenje za regrutaciju sigurno bi nam signaliziralo da u naš sastav ulazi takav čovek sa završenom specijalizovanom gardijskom obukom." Zapravo, ovo je razlog zašto sam vas jutros prvo ovo pitao. Ako vi nosite uniformu Četvrte gardijske brigade, onda bi vas svi kao takvog primetili. Možete li da nam date neko objašnjenje zašto vas komandanti Trećeg bataljona nisu prepoznali, odnosno nisu se setili da ste vi učestvovali u tim nekim akcijama?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Moje objašnjenje je da me niko nije poznao od tih ljudi, jer sam tek neposredno prije same akcije bio mobiliziran. Nosio sam uniformu koja je bila specifična u odnosu na infracrvene zrake iz oružja. Ona je specifična po tome šta po sebi ima kockice. Međutim, osnovno obilježje na lijevom džepu je bilo da mi je tu ostao natpis *Četvrta splitska brigada*, ali na ramenu gdje se inače nosi grb brigade, nije postojao nikakav grb, pa ni Četvrte, ni 113. brigade. Da li su ... da li su to oni mene prepoznali ili nisu prepoznali kao gardijskog djelatnika, ne bih ulazio u to, zato šta vjerovatno u onoj gužvi svatko ima svoje razloge i svoje probleme s kojima se mora baviti. A neposredno pred samu akciju jednostavno, onaj, nema ... nema takvog ustrojavanja ... takvog tipa da se odmah prvog čovjeka koji naiđe postavlja za zapovjednika voda. Mislim da to i logika govori, čak i onih ljudi koji nikada nisu bili u vojsci.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim vas da prikazete dokument koji nosi broj 1D22-0321. To je izjava Jordana Tudića, zamenika komandanta Trećeg pešadijskog bataljona 113. brigade.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pomenuli ste ... kada sam vas jutros pitao o imenima, spomenuli ste nadimak Čovo. Da li znate, da li je nadimak gospodina Tudića bio Čovo?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, govorimo o ...

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da govorimo o toj osobi, onaj, sa Brodarice, znači, iz mjesta Brodarice.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pogledajmo sada šta on kaže. To je izjava koju je on dao Odbrani gospodina Gotovine 8. maja 2008. godine. U 2. paragrafu, gospodin Tudić, Čovo, kaže: "Za vreme *Operacije Oluja* bio sam zamenik komandanta Trećeg pešadijskog bataljona 113. brigade." I onda u 7. paragrafu negde u sredini kaže: "U tom trenutku odlučio sam da zaustavim prodor. Ljude sam rasporedio u rov i brežuljak od sela Pavasovići do sela Gračac." A zatim u 8. paragrafu, u drugoj rečenici kaže: "Tom prilikom Boris Filipović je bio ranjen. Desetak minuta nakon što je ranjen, ja sam mu se približio. U tom trenutku sa mnom je bila grupa vojnika: Gović Alen, Babić Božo i Tudić Ivica. Kada sam prišao ranjenom vojniku, ustanovio sam da je bio ranjen u nogu, onda sam organizovao izvlačenje na šatorskom krilu uz pomoć grupe vojnika. Izjavljujem da Vladimir Gojanović nije bio prisutan za vreme izvlačenja ovog ranjenog vojnika. Gojanović mi je bio poznat od pre i sigurno bih ga primetio da se nalazio tamo." U 13. paragrafu se kaže: "Budući da sam sva napadna delovanja, od Skradina do Drvara predvodio lično, sigurno bih zapazio vojnika Vladimira Gojanovića da se isti nalazio u tim područjima." Dakle, vi u vašoj izjavi svedoka opisujete izvlačenje ranjenog vojnika na šatorskom krilu i jutros ste nam rekli ime ... nadimak Čovo, za koga sada kažete da je verovatno gospodin Tudić. Gospodine, da li je moguće da vi niste bili pripadnik Treće pešadijske brigade?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja opet odgovorno tvrdim da je ... da to nije moguće da ja nisam bio pripadnik te bojne u toj akciji. Odgovorno tvrdim da sam Čovu tek primjetio nakon što sam sa skupinom od deset dobrovoljaca prešao prvi ... prvo minsko polje na tenku sa Suceom. I nakon toga sam Čovu vidio u akciji ... daljnjoj akciji čišćenja terena. A vi govorite o prethodnom danu, o ranjavanju, kada ja Čovu tada nisam niti primjetio. A ja govorim o zabilježavanju gospodina Čove u memoriji drugog dana, znači dana kada je bio proboj prema Sonkovićima. I on se nije nalazio među tih deset dobrovoljaca, već se kasnije pridružio u akciji čišćenja terena, kao i dosta ... još dosta vojske i ostalih.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da se to obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Ista procedura, gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Nemamo prigovor.

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D199, obeležen za identifikaciju.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Idemo sada na sledeći dokument koji nosi broj 1D22-0052.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je sada izjava pomoćnika komandanta za političke aktivnosti odeljenja Drugog bataljona 113. brigade Hrvatske vojske, i vi u svojoj izjavi kažete da ste bili u tom bataljonu. Njegovo ime je Joško Babačić, a ovo je izjava od 8. maja 2008. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, molim sledeću stranicu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 2. paragrafu se kaže: "Tokom *Operacije Oluja* bio sam pomoćnik komandanta za političke aktivnosti odeljenja Drugog bataljona 113. brigade Hrvatske vojske. Drugi pešadijski bataljon sastavljen je od regruta." Na 4. stranici ... izvinjavam se, u 4. paragrafu se kaže: "Sa tih pozicija krenuli smo u operaciju prema selima Čista Velika i Čista Mala." Da se ovde zaustavimo. Da li se sećate, da li ste možda učestvovali u operaciji prema selima Čista Velika i Čista Mala?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nisam sudjelovao sigurno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dobro. Idemo dalje. U 5. paragrafu se kaže: "U samoj pripremi operacije, po pismenom naređenju komandanta brigade obavljena je priprema sa svim vojnicima, oficirima i podoficirima o postupanju sa ranjenim ili zarobljenim neprijateljskim vojnicima ili civilima. Naređenje sam sproveo lično i uz pomoć psihologa brigade Marine Gulin, koja to može i da potvrdi." U 6. paragrafu stoji: "Tokom pripreme, svim vojnicima su podeljene knjižice o postupanju po Ženevskim konvencijama." I u 9. paragrafu gospodin Babačić govori o tome da li ste vi bili u Drugom bataljonu. Pri dnu 9. paragrafa kaže: "Vladimir Gojanović nije bio među vojnicima sa kojima smo se sreli i ja sam siguran da bih ga prepoznao, s obzirom da sam ga lično poznavao. Gojanović je izuzetno visok, i ja bih ga sigurno vidio da je on bio tamo. Kao što sam rekao, ja ga znam lično." U 13. paragrafu stoji: "Kao pomoćnik komandant za političke aktivnosti i kao bivši komandant izviđačkog voda, komandovao sam jedinicama za vreme operacije, često sam komunicirao sa drugim komandantima, vodio primopredaju jedinica i položaja, i sa sigurnošću mogu da tvrdim da Vladimira Gojanovića nisam video kao pripadnika bilo koje jedinice." Sada želim da razgovaramo, jer smo juče govorili o informacijama koje ste vi mislim dobili pre ili tokom *Operacije Oluja* a koje se odnose na postupanje prema civilima i ratnim zarobljenicima. To se nalazi u vašoj izjavi.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pre toga želim da pokažem još jedan dokument, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Nastavite, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Gospodine sekretare, to je dokument po Pravilu 65ter, koji nosi broj 1532. Ali ako može prvo izjava koja je pred vama, časni Sude, da se obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D200, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, ono što sada vidite na vašem ekranu je deo naređenja generala Gotovine za napad u *Operaciji Oluja*, od 2. avgusta 1995. godine i to je naređenje koje je upućeno Odeljenju za političke aktivnosti.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim sledeću stranicu, gospodine sekretare. Malo nazad. Tačno tu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Broj 6. General Gotovina izdaje naređenje odeljenju za političke aktivnosti i kaže se da je jedan od zadataka da se jedinice upoznaju sa potrebom ... Zapravo, počecemo od broja 5: upoznavanje pripadnika sa postupanjem u okupiranim naseljima i za postupanje sa ratnim plenom. Broj 6: upoznavanje jedinica sa potrebom eliminisanja svih negativnih pojava koje budu dolazile do izražaja u toku borbenih operacija sa naglaskom na sprečavanju paljenja i uništavanja većih naseljenih mesta i gradova. Broj 8: ukazivanje pripadnicima jedinica na ponašanje sa civilima i zarobljenicima u skladu sa Ženevskom konvencijom.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim sledeću stranicu, gospodine sekretare. Možemo li da pređemo, u stvari, na sledeću stranicu? Oprostite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Broj 6 se odnosi na organizovanje odnošenja mrtvih, ranjenih, i nemoćnih. Dakle, gospodine, ovo je deo naređenja generala Gotovine od 2. avgusta koji je poslat Odeljenju za političke aktivnosti. Sada smo videli izjavu gospodina Babačića, pomoćnika komandanta za političke aktivnosti Drugog bataljona 113. brigade Hrvatske vojske, a on kaže da su, prema naređenju koje je dobio kroz lanac komandovanja, u stvari, izvedene pripreme za odgovarajuće postupanje prema vojnicima i civilima i da su svi vojnici dobili knjižicu o postupanju u skladu sa Ženevskom konvencijom? Možete li da se setite da ste primili takvu knjižicu?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: A recite mi, molim vas, vi govorite o gospodinu Babačiću, koji je bio zapovjednik Drugog bataljona, po vašim riječima, je li tako?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Rekao sam: u dokumentu, u izjavi se kaže da je on bio pomoćnik komandanta za političke aktivnosti Drugog bataljona?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: A mi smo ustanovili da se ja praktično ... da sam se ja, praktično, po sudionicima, nalazio u Trećem bataljonu, na liniji Sonkovići – Gračac. A sad me pitate u vezi IPD službe za Drugi bataljon koji ja, praktično, i po izjavi gospodina Babačića i po mom sadašnjem saznanju, nisam bio pripadnik. I koliko znam, naveli ste da je on bio na liniji koju ja nisam ni spominjao, Čista Velika - Čista Mala.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Svedoče, gospodine Gojanoviću, ja vam postavljam ova pitanja, jer sasvim iskreno, nisam siguran šta se, zapravo, pokazalo i šta je ovde ustanovljeno. U vašoj izjavi stoji da ste vi bili u Drugom bataljonu, pa vas ja sada pitam: bez obzira šta je radio gospodin Babačić, a podsećam vas na vaš iskaz od juče da se nakon *Operacije Oluja* nešto razgovaralo ... evo, sada ću to da pročitam, to je u transkriptu stranica broj 2.873 ... ne, izvinjavam se ... 2.940, redovi od 6 do 11. Sudija Orije vas je pitao: "Da li ste imali uputstva da na taj način postupate sa civilima?" A vaš odgovor je bio:

"Mi smo dobili kratka uputstva koja se odnose na civilno stanovništvo, u smislu da je trebala da bude osigurana njihova bezbednost i da treba da se spreče žrtve tokom vojne operacije." E, sada, pitanje glasi: zar nije tačno da je Odeljenje za političke aktivnosti 113. gardijske brigade, bez obzira ko je u kom bataljonu, sprovelo naređenje generala Gotovine o pravilnom postupanju sa civilima i ratnim zarobljenicima?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Šta se tiče mog iskustva, ja nisam dobio, recimo, knjižicu o Ženevskim konvencijama koju ste vi ovdje spomenuli. I stojim iza svoje izjave koju ste maloprije pročitali.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu. Ostavimo sada tu knjižicu po strani. Ja vas sada pitam o uputstvima. I pitanje glasi: zar nije tačno da je Odeljenje za političke aktivnosti 113. brigade, bez obzira o kom se bataljonu radilo, sprovelo naređenje generala Gotovine o pravilnom postupanju sa civilima i ratnim zarobljenicima? Zasnivam ovo pitanje na vašoj tvrdnji da ste vi dobili neka uputstva o civilnom stanovništvu?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mislim da je ovo nepravedno pitanje. Ne znam kako bi ovaj svedok mogao da odgovori na to pitanje. Da li je on nešto primio ili nije, to je sad drugo pitanje. Ali da li je nešto stiglo od generala Gotovine do ovog nivoa, to je nešto što on ne zna.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, on je rekao da je on dobio uputstva. Imamo izjavu da je Odeljenje za političke aktivnosti, barem u Drugom bataljonu, ta uputstva sprovelo i on kaže da je primio uputstva.

SUDIJA ORIE: Da. Ali imamo li saznanja da li svedok zna kojim kanalima su došla ta uputstva? Čini se da je to pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Izbaciću taj deo.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dozvolite mi da vas pitam ovako: zar nije tačno da je Odeljenje za političke aktivnosti, bez obzira na to u kom ste vi bataljonu bili, izdavalo uputstva koja ste vi juče spomenuli u odgovoru na pitanje sudije Oriea?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Možete li ponoviti drugi dio pitanja, molim vas?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ponoviću vam celo pitanje. Zar nije tačno da je odeljenje za političke aktivnosti, bez obzira na to u kom ste vi bataljonu bili, izdavalo uputstva koja ste vi juče spomenuli u odgovoru na pitanje sudije Oriea?

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, očigledno postoji neka poteškoća u odgovaranju na to pitanje. Mislim da je juče svedok svedočio o onome šta su i kako trebali da postupaju sa civilima, što svakako nije jasno odražavalo ono što je sadržano u Ženevskim konvencijama, to jest, da ih okupe sve zajedno i tako dalje. Tako da bih molio da budete što konkretniji i da citirate specifične delove njegovog odgovora, a zatim da pokušate da to povežete sa više detalja, radije nego da bude jedno manje-više složeno pitanje. Gospodin Mišetiću?

(Obrana se savetuje)

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, ja ću da koristim doslovno njegovo svedočenje od juče.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, juče ste rekli: "Mi smo dobili kratka uputstva što se tiče civilnog stanovništva, a ona su se orjentirala na to da se treba sačuvati i njihova sigurnost i da se trebaju spriječiti žrtve, što se tiče samog slijeda vojne akcije."

SUDIJA ORIE: Molim vas da predočite svedoku sve što je rekao u vezi s tim šta je trebalo da se događa sa civilnim stanovništvom?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Pa ...

SUDIJA ORIE: Mislim da je bilo još. Dozvolite mi da proverim. Možete li da mi date referencu za jučerašnji transkript?

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je stranica broj 2.940, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Moram da otvorim stranicu. Samo trenutak. Da. Ja imam samo konačnu paginaciju koja se malo razlikuje.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Stranica broj 2.873.

SUDIJA ORIE: Onda mora biti da je negde 2.903 ili 2.904. Dajte mi jednu ili dve reči.

ADVOKAT MIŠETIĆ: "Uputstva".

SUDIJA ORIE: Dobro. Samo trenutak, molim vas.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Kod nas je to stranica broj 2.940, red broj 6.

(Obrana se savetuje)

SUDIJA ORIE: Mislim da je svedok objasnio da su, takođe, morali i civile da transportuju. Dakle, ima u tom iskazu malo više od toga da samo treba da se pobrinu da im se ništa ne dogodi. I molim vas da uključite i to u vaše pitanje, jer se kaže: "Uputstva koja smo dobili juče uključuju ovo, ovo i ovo ...", mislim da će to onda stvarati manje zabune.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mislim da je naša pozicija, časni Sude ...

SUDIJA ORIE: ... ili razdvojite to više, to će, takođe, biti u redu. Ali uključite to.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mogu li prvo da mu postavim ono pitanje koje sam prvobitno postavio, pa onda da nastavim sa vašim pitanjem, časni Sude?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Pitanje ... moje pitanje je bilo: vi ste rekli da su izdata kratka uputstva koja su se ticali civilnog stanovništva i da se treba pobrinuti za njihovu bezbednost. Ko je izdao ta uputstva?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ti naputci su usmeno rečeni od strane ... od strane zapovjednika voda na Jadriji, s time da se uz to nije znalo uopće da se ide u akciju *Oluja* a najviše ... a najviše se u biti formiralo o postupanju sa civilima i transportom u, kao što sam rekao, u hodu. Znači, u samom pokretu akcije.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Mislim da ono što je rekao sudija Orije da se odnosilo na ...

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, možda bi trebalo da budemo precizniji. Govorili ste o uputstvima prilično apstraktne prirode. Ja sam govorio o delu uputstava koji su bili mnogo konkretnije prirode. Prvo je bilo: voditi računa da im se ništa ne dogodi. Drugo je bilo: pokupiti ih ovde i odvesti tamo ili ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Na to tek dolazim, časni Sude.

SUDIJA ORIE: ...stati ispred kuće i paziti da niko ne ulazi. To je i konkretno i apstraktno. To je ono što me brine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je moje sledeće pitanje.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Rekli ste: "Snage koje su napredovale na toj teritoriji ..." Izvinjavam se ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: To je na stranici broj 2.939 i počinje od 24. reda.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Rekli ste: "Kako bi se to osiguralo, sve civile se prebacivalo prema određenom naputku koji smo dobili prije toga, prebacivalo se prema tim sabirnim centrima." Dakle, ko je izdao ta uputstva da se civili prebace u te kolektivne centre?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam za taj naputak čuo od drugih vojnika prilikom službenog ulaska 113. šibenske brigade u sedam sati i 15 minuta u Đevrske.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Dakle, to nisu bila ona uputstva koja ste dobili od komandanta voda, što ste ranije spominjali, pre *Operacije Oluja*. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: To nisu bili ti.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mogu li da nastavim, časni Sude?

(Odbrana se savetuje)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, mislim da je gospodin Mišetić upotrebio reči "pre *Operacije Oluja*", ali ja ne mogu da se setim da je svedok ikad rekao da je dobio uputstva pre *Operacije Oluja*.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Rekao je da je to ... na mestu okupljanja, kada je komandant voda ... i mogu da pronađem i pokažem taj deo.

(Odbrana se savetuje)

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: On je samo spomenuo mesto Jadrija.

ADVOKAT MIŠETIĆ: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Hajde da to razjasnimo. Gospodine Gojanoviću, kada ste odgovorili da ste dobili usmena uputstva od komandanta voda u Jadriji, da li je Jadrija bila zborna mesto na kom ste se okupili pre polaska u *Operaciju Oluja*?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: I ta uputstva koja ste spomenuli data su pred početak *Operacije Oluja*?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Taj naputak koji sam spomenuo, on je dat pred početak akcije na jedan jako uzak način, s time da se nije znalo niti gdje se ide i što će se raditi.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U redu.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, sada bih prešao na sledeću temu. Oh, izvinjavam se. Treba da se obeleži za identifikaciju naređenje generala Gotovine ili barem deo naređenja ... naređenje za napad, od 2. avgusta i molim da se primi u spis.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D201.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D201 prima se u spis. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: 8. paragraf vaše izjave iz 2005. godine. To je na 6. stranici engleske verzije. Govorite o sledećem događaju: "Budući da se 113. brigada kretala sporije nego što je bilo potrebno, nakon uspeha u zauzimanju Đevrske, sedam dobrovoljaca među kojima sam bio i ja, proveli su jednu noć u tom mestu. Među njima su bila i tri regruta. Tokom te noći pretražili smo celo to mesto."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, budite ljubazni pa nam predočite dokument koji nosi broj 1D22-0060. To je izjava koju je Odbrani gospodina Gotovine 8. maja 2008. godine dao gospodin Josip Elez, koji je bio komandant voda u Prvom bataljonu 113. brigade.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Da li ste ikada čuli ime Josip Elez?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U prvom paragrafu on kaže: "Ovo je moja dobrovoljna izjava koja se odnosi na moje učešće u *Operaciji Oluja*, za vreme koje sam vršio dužnost komandanta Prvog bataljona 113. gardijske brigade." A u 4. paragrafu on kaže: "Dana 5. avgusta 1995. godine ovladavamo Gračacom i napredujemo preko Pekovića, Kule, Ždrapnja, Vaćana do Bribirske Glavice gde je bila komanda Druge đevrske brigade takozvane Vojske Republike Srpske Krajine. U predvečerje nas sedmorica, pokojni Živko Barić, Ratko Despot ... " Uzgred budi rečeno, Despot je ime osobe koje ste nam jutros dali. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: " ... Miljenko Živković, Tihomir Miš, kao i dva regruta i ja. " Zatim kaže: "Kad smo ušli u selo Đevrska otprilike oko 21.00 čas. Siguran

sam da među nama nije bio Vladimir Gojanović." Samo da nešto pojasnimo. Da li je Ratko Despot bio vojnik Hrvatske vojske, srpske nacionalnosti o kom ste jutros govorili? Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste i spomenuli nekog pod nadimkom Miš. Može li da bude da je to njegovo prezime a ne nadimak?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: E, to ne znam. Moj zaključak je bio da mu je to nadimak, jer nisam nikad čuo prije za prezime Miš. I dobio sam dojam da se ...da je Ratko Despot i Miš da su djelatni vojnici 113. šibenske brigade.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine, da li je moguće da vi niste bili jedan od sedmorice koji su ušli u Đevrsku i tamo proveli noć 5. avgusta 1995. godine?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nije moguće.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molim da se ovaj dokument obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Ista procedura, gospođo Mahindaratne.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući. Nemamo prigovor.

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D202, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Samo da nešto razjasnimo, gospodine Gojanoviću, videli ste da se u ovim izjavama spominje selo Gračac. U tom području odgovornosti, da li postoji selo pod nazivom "Gračac", koje je različito od mesta Gračac?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Ja pretpostavljam da tu postoji mjesto Gračac a sada ... a ono se nalazi u paralelnoj liniji ili jako blizu mjesta Sonkovići, koje se praktično nalazi na uzvisini iznad glavne ceste od koje je išao napad prvog dana.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Isti paragraf u vašoj izjavi, 8. paragraf, na početku paragrafa kažete: "Nakon zauzimanja Sonkovića, za nama je došao ostatak brigade. Popeo sam se na vrh jednog tenka zajedno sa još šest vojnika."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Gospodine sekretare, budite ljubazni ... kao prvo, molim dokument koji nosi broj 1D22-0280.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Jutros sam vas pitao ako možete da nam identifikujete po imenu bilo koju od tih šest osoba. I rekli ste mi prezime Zafranović. Sada ću da vam pokažem izjavu koju je Odbrani generala Gotovine dala osoba koja se preziva Zafranović a zove Davor. Izjava je data 12. maja 2008. godine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim vas drugu stranicu, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 2. paragrafu se kaže: "Bio sam mobilisan za potrebe *Operacije Oluja* 4. avgusta 1995. godine. Takođe sam bio pripadnik 113. brigade 1992. i 1993. godine. Služio sam kao pešadinac u pešadijskom vodu." U 5. paragrafu se kaže: "Bio sam pripadnik 113. brigade u Trećem pešadijskom bataljonu, vodu *S*. Svi smo bili rezervisti i mobilisani smo zbog *Operacije Oluja*. Komandant mog voda bio je Darko Đaja. Zamenik komandant bio je Srećko Grubišić. Kada smo došli na početni položaj, nas oko deseterica pešadinaca priključilo se podršci tenka. Komandant tenka bio je Radoslav Juričev - Sudija. Od nas deseterice koji smo došli, petorica smo otišli kod komandanta Juričeva. Ostala petorica su otišli na tenku u Gornje Bičine. Tenk koji je vozio Sudija kretao je ispred Jankove kuće." A ja se sad vraćam na vašu izjavu gde vi takođe spominjete Jankovu kuću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Nastaviću dok jedan od mojih kolega ne pronade referencu.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: U 7. paragrafu piše: "Nakon dva kilometra napustili smo tenk jer je bilo puno mina koje je trebalo čistiti." U 8. paragrafu se kaže: "Poznajem ljude koji su se priključili i jednom i drugom tenku. Poznajem ih od ranije. Lično ne mogu da se setim da je Vladimir Gojanović bio sa nama. Prepoznao bih ga da je bio sa nama." I u 11. paragrafu se kaže: "Ne sećam se da sam sreo Vladimira Gojanovića za vreme *Operacije Oluja*. Apsolutno sam siguran da nije bio sa mnom na tenku, koji je bio pod komandom Sudije i koji je krenuo na svoj zadatak ispred Jankove kuće." A vi u vašoj izjavi u 7. paragrafu u prvoj rečenici spominjete Jankovu kuću: "Bio sam u kući koju smo zvali 'Jankova kuća'. Jankova kuća bila je razorena pre mnogo godina, jer se nalazila na liniji fronta." Dali ste nam prezime Zafranović, kao prezime osobe sa kojom ste bili na tom tenku. Da li je moguće, gospodine, da vi, zapravo, niste bili na tom tenku koji je krenuo ispred Jankove kuće?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Nije moguće.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, molio bih da se ova izjava obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D203, obeležen za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Hvala, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, sada ću da pređem na druge teme. Bilo je reči o naređenjima i da li su izdata neka naređenja da se prestane sa pljačkom, da li je gospodin Kotlar izdao neka naređenja, o tome vam je Tužilaštvo u glavnom ispitivanju postavilo niz pitanja. Želeo bih da vam pokažem ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Oprostite, časni Sude. Gospodine sekretare, molim vas da nam pozovete dokument po Pravilu 65ter, koji nosi broj 2308.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Ovo je naređenje generala Gotovine od 10. avgusta 1995. godine. Pokazaću vam ovaj dokument i kasniji dokument komandanta Kotlara. Tu se kaže: "Predmet: Naređenje o poštovanju vojnih disciplinskih mera. Naređenje u skladu s vojnim disciplinskim merama. Na osnovu informacija sa područja koje je oslobodila Hrvatska vojska i analize istih, a u cilju sprečavanja krađe imovine, nedisciplinovanog ponašanja i očuvanja ljudskih života, naređujem ovim redom: Tačka 1: Zabranjujem proizvoljno kretanje pripadnika HV-a na oslobođenim područjima, bez znanja svog nadređenog komandanta. Posvetiti posebne mere i aktivnosti za bezbednost jedinica u zonama razmeštanja, uzimajući u obzir moguće preostale terorističke snage. Tačka 2: Preduzeti sve potrebne mere ..."

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Oh, izvinjavam se.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Tačka 2: Preduzeti sve potrebne mere i maksimalno se angažovati u sprovođenju vojno-disciplinskog ponašanja i održavanje reda u području odgovornosti, sprečiti paljevine i sve ostale protivzakonite radnje. Preduzeti energične mere protiv svakoga ko se ponaša na nedisciplinovan način."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim vas pokažite nam drugu stranicu.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Oh, oprostite.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Paragraf 4, Tačka 4: "Naređenje stupa na snagu odmah, a ja naređujem da komandanti neposredno podređenih jedinica budu zaduženi za sprovođenje naređenja." I tu se vidi pečat generala Gotovine.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, imam i drugo naređenje koje je sa ovim povezano, pa molim da se ovo obeleži za identifikaciju.

SUDIJA ORIE: Gospođo Mahindaratne?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemam prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare, koji će to biti broj?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D204.

SUDIJA ORIE: Dokazni predmet Odbrane broj D204 prima se u spis. Ako ponekad izgleda kao da sam malo rasejan, to je zato jer se u isto vreme bavim prevodom pitanja i mnogim drugim stvarima. A ponekad uzmem dovoljno vremena kako bi ponovo pročitao poslednje redove transkripta. Molim vas, nastavite.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude. Molim gospodina sekretara da pozove dokument po Pravilu 65ter koji nosi broj 4587.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: To je naređenje komandanta Kotlara od 12. avgusta 1995. godine, dva dana nakon što je izdato naređenje generala Gotovine. Predmet je isti: "Naređenje o sprovođenju vojnih disciplinskih mera." "U skladu sa naređenjem komandanta Zbornog područja Split, od 10. avgusta 1995. godine i informacija primljenih sa oslobođenih područja od strane Hrvatske vojske i analiza navedenih informacija, a u cilju zaštite imovine, sprečavanja nedisciplinovanog ponašanja i očuvanja ljudskih života, naređujem ovim redom: Tačka 1. Zabranjujem kretanje pripadnika 113. pešadijske brigade Hrvatske vojske na oslobođenim područjima bez znanja nadređenog komandanta. Tačka 2: Preduzeti sve potrebne mere i maksimalno se angažovati na sprovođenju vojno-disciplinskog ponašanja i održavanje reda u zoni odgovornosti, sprečavanje paljevine, pljačku imovine i svih ostalih nezakonitih radnji. Protiv počinioca ovakvih dela preduzeti stroge disciplinske mere."

ADVOKAT MIŠETIĆ: Molim sledeću stranicu, gospodine sekretare.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: "Tačka 4: Ovo naređenje stupa na snagu odmah, a za njegovo sprovođenje odgovorni su komandanti neposredno podređenih jedinica." Dakle, gospodine, jutros su vam postavljena pitanja od strane Tužilaštva o naređenjima gospodina Kotlara i vi ste rekli da ste ih dobili usmeno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Vi ste svesni, na osnovu vaše izjave svedoka...

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Gospodine predsedavajući, to nije tačno. Samo pozivanje na bilo koju ... svedok je svedočio da nije bilo naređenja, a da je to komandant Kotlar doviknuo iz svog vozila. Tu je bila ... svedok nikad nije rekao da su izdata usmena naređenja.

SUDIJA ORIE: Treba da započnemo još jednu raspravu oko smisla, i sledeći put, gospodo Mahindaratne, mislim da bi bilo primerenije da kažete da ćete vi da insistirate na doslovnom citiranju svedoka, umesto da na ovaj način iznosite njegovo svedočenje.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Izvinjavam se, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću?

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Gospodine Gojanoviću, u 20. paragrafu u vašoj izjavi stoji: "Komandant Kotlar jednom prilikom posetio je područje Donjeg Srba u svom terenskom vozilu i doviknuo je vojnicima da ne pljačkaju i da ne pale, mada nisam siguran da su ga oni shvatili ozbiljno." Dakle, u stvari, komandant Kotlar je izdavao naređenja vojnicima da ne pljačkaju i ne pale. Da li je to tačno?

SVEDOK GOJANOVIĆ – ODGOVOR: Tačno je.

ADVOKAT MIŠETIĆ – PITANJE: Hvala.

SUDIJA ORIE: Gospodine Mišetiću, gledam na sat. Jedan sekund, molim.

(Pretrեսno veće se savetuje)

SUDIJA ORIE: Pre nego što prekinemo sa radom, kao prvo ...

ADVOKAT MIŠETIĆ: Časni Sude, izvinjavam se. Dokazni predmet, da li na to mislite?

SUDIJA ORIE: Ne, nisam mislio na to, ali pretpostavljam da smatrate da je ovo dobar način da se pozabavite ovim pitanjima.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Ja to nudim na usvajanje u spis.

SUDIJA ORIE: U redu. To je dokument od 12. avgusta?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Da.

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Nemamo prigovor, gospodine predsedavajući.

SUDIJA ORIE: Gospodine sekretare?

sekretar: Časni Sude, to će biti dokazni predmet Odbrane broj D205.

SUDIJA ORIE: U redu. U transkriptu piše 3. avgust. Mislim da sam rekao 12. avgust. Da. U transkriptu piše da je gospodin sekretar zaveo dokazni predmet Odbrane broj D205, što je, kako se čini, pogrešno. Dokazni predmet Odbrane broj D205 je zaveden. Ja pozivam strane u postupku da vide da li mogu da iznađu rešenje u pogledu izjava svedoka. Ako bi to pomoglo stranama, sećam se da su se sličnim problemima bavili u jednom od prethodnih slučajeva u kojima sam ja zasedao, naime, reč je o *Predmetu Haradinaj*. Ako pogledate na stranicama transkripta broj 7.357, 7.358, naći ćete usmenu odluku. Istim problemom se bavila odluka koju ćete naći na stranicama transkripta od 7.446 do 7.448. Odmah da dodam da su to bile odluke Pretresnog veća u *Predmetu*

Haradinaj, što naravno, nikako ne garantuje da će ovo Pretresno veće da odluči na sličan način, ali sam samo želeo da vam dam neku vrstu smernice kako biste pokušali da rešite pitanje. To je pod jedan.

ADVOKAT MIŠETIĆ: Hvala, časni Sude.

SUDIJA ORIE: Možete li da nam kažete da li imate neku predstavu koliko vam još vremena treba?

ADVOKAT MIŠETIĆ: Mislim da mi treba nekih 20 minuta do pola sata.

SUDIJA ORIE: U redu. To onda svakako ne možemo danas da završimo, jer pretpostavljam, gospođu Mahindaratne, da i vama treba neko vreme za dodatno ispitivanje?

TUŽITELJKA MAHINDARATNE: Da, gospodine predsedavajući, ali kratko. Neće dugo trajati.

SUDIJA ORIE: Da?

ADVOKATKINJA HIGGINS: Časni Sude, moja prvobitna procena još stoji.

SUDIJA ORIE: U redu.

ADVOKATKINJA HIGGINS: To je bilo 20 minuta do pola sata.

SUDIJA ORIE: U redu. To je bila i moja pretpostavka u tom trenutku. Izvolite, gospodine Mikuličiću.

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Da, časni Sude. Želeo bih tome da dodam da ću možda i ja imati nekih desetak minuta ispitivanja.

SUDIJA ORIE: Da. Sve ukupno, trebaće nam više od jedne sednice.

(Pretresno veće se savetuje)

(Pretresno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA ORIE: Dajte da se posavetujem sa stranama. Znamo da nam je potrebno otprilike još jedna sednica, naravno, svedok je sada u Hagu. On će morati ostati preko vikenda, ali strane možde neće... to je petak. Ja sam svestan da su neki ljudi možda već organizovali neke putne aranžmane unapred. Da li ima bilo kakve koristi da dalje istražimo mogućnost da imamo još jednu sednicu, rekao bih i do jedan sat i 45 minuta, danas popodne? Da li bilo koja strana ima primedbe na to? Pitam otvoreno.

ADVOKAT KAY: Ja mogu da kažem za nas dvojicu da imamo rezervisane letove za večeras za Veliku Britaniju i napuštamo Hag u 16.00 časova.

SUDIJA ORIE: Dobro. U 16.00 časova. A druge strane? Mogu li samo da vidim da li...

ADVOKAT MIKULIČIĆ: Časni Sude, i meni se čini isto tako da nije primereno da imamo sastanak ... zasedanje popodne, jer već imamo neke druge dogovore.

SUDIJA ORIE: U stvari, Pretresno veće takođe ima pun raspored popodne. Samo sam želeo da vidim da li postoji mogućnost da sa svedokom završimo danas popodne, jer izgleda da je prilično problematično da se stvar dalje nastavlja. A morali bismo da sastavimo novi tim prevodilaca. Imali bismo ... dakle, sve je trebalo isplanirati. Trebali smo to ranije da pokrenemo, kako bi bilo razumnih izgleda da uspemo. Dakle, stoga, mislim da bi trebalo da odustanemo. Svedoče, to znači da bismo želeli da se vratite ovamo u ponedjeljak, 19. maja u 9.00 časova ujutro. Na žalost, još uvek stoji na rasporedu da ćemo da zasedamo u sudnici broj II. Mi ćemo videti da li postoji neko drugo rešenje, ali možda neće biti moguće. Svjedoče, želeo bih da vam dam sledeće uputstvo, a to je da ni sa kim ne biste trebali da razgovarate o svom svedočenju, bilo da se radi o svedočenju koje ste već dali ili o onome koje ćete tek da date. To je uputstvo koje ima formu sudskog naloga koji obuhvata sve razgovore bilo s kim, bilo da se radi o ljudima iz vaše organizacije ili nekim drugim ljudima. Dakle, ni reč ni sa kim o vašem svedočenju. Kršenje sudskog naloga povlači sa sobom optužbu za nepoštovanje Suda, a to je prekršaj koji se može kazniti sa maksimalnih sedam godina zatvora. Prekidamo sa radom do ponedeljka ujutro, 19. maja, u sudnici broj II.

Sednica je završena u 13.54 h

Nastavlja se u ponedjeljak, 19. maja 2008. godine u 9.00 h.

